

UMUMİ HIFZISSİHHA KANUNU ⁽¹⁾

Kanun Numarası : 1593
Kabul Tarihi : 24/4/1930
Yayımlandığı R.Gazete : 6/5/1930 Sayı : 1489
Yayımlandığı Düstur : Tertip : 3 Cilt : 11 Sayfa : 143

Bu Kanunun yürürlükte olmayan hükümleri için bakınız
"Yürürlükteki Bazı Kanunların Mülga Hükümleri Külliyatı", Cilt : 1 Sayfa: 119

Bu Kanun ile ilgili tüzük için, "Tüzükler Külliyatı" nın kanunlara göre
düzenlenen nümerik fihristine bakınız.

BİRİNCİ BAP

Sıhhi teşkilat

BİRİNCİ FASIL

Devlet hidematı sıhhiyesi ve sıhhi Merciler

Madde 1 – Memleketin sıhhi şartlarını ıslah ve milletin sıhhatine zarar veren bütün hastalıklar veya sair muzır amillerle mücadele etmek ve müstakbel neslin sıhatli olarak yetişmesini temin ve halkı tıbbi ve içtimai muavenete mazhar eylemek umumi Devlet hizmetlerindedir.

Madde 2 – Umumi sıhhat ve içtimai muavenet hizmetlerine ait Devlet vazaifi Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından ifa ve hususi idarelerle belediyelere ve sair mahalli idarelere bırakılan hizmetlerin sureti icrası murakabe olunur. Milli Müdafaa teşkilatına ait sıhhi işler müstesna olmak üzere bütün sıhhat ve içtimai muavenet işlerinin mercii ve murakıbu bu Vekalettir.

Madde 3 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti bütçeleriyle muayyen hatlar dahilinde olarak aşağıda yazılı hizmetleri doğrudan doğruya ifa eder:

- 1 - Doğumu (.....)⁽²⁾ teshil ve çocuk ölümünü tenkis edecek tedbirler.
- 2 - Validelerin doğumdan evvel ve doğumdan sonra sıhhatlerinin vikayesi.
- 3 - Memlekete sari ve salgın hastalıkların hulülüne mümanaat.
- 4 - Dahilde her nevi intani, sari ve salgın hastalıklarla veya çok miktarda ve fiatı intaç ettiği görülen sair muzır amillerle mücadele.
- 5 - Tababet ve şubeleri sanatlarının icrasına nezaret.

(1) Bu Kanunda, 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu hükümlerine aykırılık bulunması durumunda, 5302 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı, söz konusu Kanunun 70 inci maddesi ile hüküm altına alınmıştır.

(2) Bu bendeki "doğumu tezyit" hakkındaki hüküm 1/4/1965 tarih ve 557 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile ilga edilmiş olduğundan "tezyit" ibaresi metinden çıkarılmıştır.

6 - (...) ⁽¹⁾ ilaçları ve bütün zehirli müessir ve uyuşturucu maddelerle yalnız hayvanlar için serumlar ve aşılırları murakabe hariç olmak üzere her nevi serum ve aşılırlar ⁽²⁾.

7 - Çocukluk ve gençlik hıfzıssıhhasına ait işlerle çocuk sıhhat ve bünye sinin muhafaza ve tekamülüne ait tesisatın murakabesi.

8 - Mektep hıfzıssıhhası.

9 - Mesai ve san'at hıfzıssıhhası işleri.

10 - Maden suları ile sair havassı şifaiyesi olan sulara nezaret.

11 - Hıfzıssıhha müesseseleri ve bakteriyoloji laboratuvarları ve alelümum hayati muayene ve tahlillere mahsus müesseseler küşat ve idaresi.

12 - Mesleki tedrisat müesseseleri küşat ve idare veya mümāsili müessesatı murakabe ve bunlara müsaade itası.

13 - Mecnunlarla sair ruhi hastalıklara mahsus tedavihaneler veya malül veya herhangi bir noksanii hilcate malik olanları kabul edecek yurt veya müesseseler tesis ve idare.

14 - Muhacrin sıhhat işleri.

15 - Hapisanelerin ahvali sıhhiyesine nezaret.

16 - Tıbbi istatistiklerin tanzimi.

17 - Sıhhi neşriyat ve propogandalar.

18 - Vesaiti münakale umuru sıhhiyesinin nezaret.

Madde 4 – Doğrudan doğruya şehir ve kasabalar, köyler hıfzıssıhhasına veya tıbbi ve içtimai muavenete mütaallik işlerin ifası belediyelere ve idaresi hususiyelere ve sair mahalli idarelere tevdi edilir. Vekalet indelicap bu idarelere rehber olmak üzere bazı mahallerde nümune tesisatı vücade getirir.

(1) Bu aradaki "Gıdalar ile" ibaresi, 24/6/1995 tarihli ve 560 sayılı KHK'nin 21 inci maddesiyle yürürlükten kaldırılmış olup, bu değişiklik 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Kanunun 37 nci maddesiyle aynen kabul edilerek Kanunlaşmıştır.

(2) Bu bendeki "aşılırlar" kelimesi 16/4/1934 tarih ve 2410 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "aşılırları murakabe" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

İKİNCİ FASIL

Sıhhat ve İçtimai Muavenet teşkilatı

Madde 5 – Sıhhat ve içtimai Muavenet Vekaleti 3 üncü maddede zikredilen hizmetleri ifa için hususi teşkilat kanununa tevfiikan teşkil edilmiş fenni ve idari şubelerden mürekkeptir. Kanunu mahsusuna tevfiikan mülhak bütçe ile idare olunan Hudutlar ve Sahiller Sıhhat Umum Müdürlüğü, Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine merbut olarak ifayı vazife eyler.

Madde 6 – Her vilayette Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine merbut olmak üzere bir Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürü bulunur. Sıhhat müdürleri buldukları vilayetlerde Vekaletin en büyük memuru olmakla beraber valilerin sıhhi müşaviridirler. Valiler mevcut sıhhi kanun, nizam ve talimatlara tevfiikan sıhhiye müdürlerini istihdam ederler ve sıhhi hususlarda onların rey ve mütalaalarını alırlar.

Madde 7 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet müdürleri buldukları vilayetin sıhhi umur ve muamelelerinden vali ile beraber mesul olup bütün sıhhi kanun, nizam, talimat ve emirlerin iyi tatbikına nezaretle mükelleftir.

Madde 8 – Her kazada ve icabı takdirinde nahiye merkezlerinde bir veya mütaaddit Hükümet tabipleri istihdam olunur. Hükümet tabipleri doğrudan doğruya vilayet sıhhiye müdürünün emri altında olup memur oldukları mahallerin sıhhi umur ve muamelelerinden mesuldür ve kaymakamın sıhhi hususatta sıhhi müşaviridir. Hükümet tabiplerinin maiyyetlerinde sıhhi işlerde kendilerine muavenette bulunmak üzere küçük sıhhat memurları istihdam edilir.

Madde 9 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti üçüncü ve dördüncü maddelerde zikredilen vazifeleri ifa ve müesseseleri idare etmek üzere tabipler, baytarlar, eczacılar, sair sıhhi ve idari memurlar tayin ve istihdam eder.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Yüksek Sıhhat Şurası

Madde 10 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tevdi edilecek yüksek sıhhi ve içtimai meseleler hakkında rey ve mütalaasını beyan ve sıhhi ve içtimai hizmet ve muavenetlere ait kanun, nizamname ve talimatnameleri birinci derecede tetkik eylemek ve tababet ve şubeleri sanatlarını ifadan mütevellit adli meselelerde ihtibar vazifeleriyle mükellef olmak üzere bir Yüksek Sıhhat Şurası teşkil olunmuştur.

Madde 11 – Yüksek Sıhhat Şurası dokuz azadan mürekkep olup bu aza Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekili tarafından memlekette ilim ve irfanı ve eserleri veya sıhhi hizmetleri ile marufiyet kesbetmiş zevat arasından intihap ve Başvekalete inhası ve Reiscumhurun tasdiki ile tayin olunur

Madde 12 – (Değişik: 17/1/1949 - 5305/1 md.)

Yüksek Sağlık Şurası üyeleri 11 inci maddede zikredilen esaslar dahilinde 3 yıl süre ile vazife görmek üzere seçilirler. Bu kanunun yayımından sonra yapılacak ilk seçimde seçilecek 9 üyeden 3 ü bir yıl, 3 ü iki yıl ve diğer 3 ü de 3 yıl süre ile vazife görürler. Üyelerden hangilerinin bu süreler sonunda üyelikten çıkacakları ilk oturumda çekilecek kur'a ile belirtilir.

Bundan sonraki seçimlerde üyeliğe getirilenler 3 er yıl vazife görürler ve bu sürenin sonunda üyelikleri kendiliğinden düşer.

Süresi sona eren üyeler yeniden seçilebilirler. Bir daha seçilmeyenler (Yüksek Sıhhat Şurası Fahri Üyesi) unvanını Ölüncüye kadar taşırlar

Madde 13 – Yüksek Sıhhat Şurası her sene Teşrinisani, Şubat, Mayıs aylarında olmak ve her devrei içtimaiyesi on günden aşağı olmamak üzere içtima eder. Vekaletçe lüzum görüldüğü takdirde fevkalade içtimalar aktolunur. İçtima mahalli Ankara'dır.

Madde 14 – (Değişik: 17/1/1949 - 5305/2 md.)

Yüksek Sağlık Şurası Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanının veya onun tensip edeceği bir zatın başkanlığı altında asli üyelerden en az 5 üyenin huzuru ile toplanır, kararlar üçte iki oy çokluğu ile verilir.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Müsteşarı, Danışma ve İnceleme Kurulu Başkanı, Sağlık İşleri ve Sosyal Yardım İşleri Genel Müdürleri Yüksek Sağlık Şurasının tabii üyelerindendir.

Geçici Madde – Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle halen görevli bulunan üyelerin üyelikleri düşer. Bunlar 11 inci maddedeki hükümlere göre yeniden seçilebilirler.

Madde 15 – Yüksek Sıhhat Şurasının toplu olmadığı zamanlarda mükellef olduğu vazifelere taallük eden acele işlerle iştilal etmek üzere Yüksek Sıhhat Şurası kendi azası arasından üç kişilik bir encümen intihap eder.

Madde 16 – Yüksek Sıhhat Şurası azasına her devrei içtimaiyeye mahsus olmak üzere her sene bütçesinde miktarı muharrer bir hakkı huzur verilir. Ankara haricinden gelenlere harcırahları ve vekaletçe tayin olunacak yevmiyeleri ita olunur.

Madde 17 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti merkezi teşkilatı ve vilayetler sıhhi teşkilatı ve Yüksek Sıhhat Şurası vazifelerinin istilzam ettiği nizamnameler tanzim ve neşrolunur.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Vilayet Hususi İdareleri ve Belediyeler

Madde 18 – Vilayet hususi idareleri bütçelerinde hususi kanuna tevfiikan tefrik ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin tensibi ile sarfolunan sıhhi ve içtimai işlere mahsus tahsisat, vilayet merkezinde veya tensip olunacak sair mahallerde açılacak hastaneler ve dispanserlerle seyyar etibba teşkilatına ve seyyar etüv tedarikine ve tephirat ve tathirat istasyonları tesisine ve verem ve frengi ve çocuk vefiyatı mücadelesine muhtas hıfzıssıhhai içtimaiye dispanserlerine ve sıtma ve frengi ilacı tedarikine ve Sıtma Kanununda tasrih edilen ahvalde sıtma membalarının izalesine sarfolunur.

Madde 19 – Vilayetler hususi idarelerine ait sıhhi teşkilat ve tesisat mahalli Sıhhat ve İçtimai Muavenet müdürlerinin murakabesi altında bulunup bunlara ait muamelat kanun ve nizamnamelerine tevfiikan sıhhat müdürleri tarafından ifa olunur.

Madde 20 – Belediyenin umumi hıfzıssıhha ve içtimai muavenete taallük eden mesaiden ifasıyle mükellef oldukları vazifeler aşağıda zikredilmiştir.

1 - İçilecek ve kullanılacak evsafı fennyeyi haiz su celbi.

2 - Lağım ve mecralar tesisatı.

3 - Mezbaha inşaatı.

4 - Mezarlıklar tesisatı ve mevta defni ve nakli işleri.

5 - Her nevi muzahrafatın teb'it ve imhası.

6 - Meskenlerin sıhhi ahvaline nezaret.

7 - Sıcak ve soğuk hamamlar tesisi.

8 - (Mülga: 24/6/1995-KHK-560/21 md.; Aynen kabul: 27/5/2004-5179/37 md.)

9 - Umumi mahallerde halkın sıhhatine zarar veren amiller izale.

10 - Sari hastalıklarla mücadele işlerine muavenet.

11 - Hususi eczane bulunmayan yerlerde eczane küşadı.

12 - İlk tıbbi imdat ve muavenet teşkilatı.

13 - Hastahane, dispanser, süt çocuğu, muayene ve tedavi evi, aceze ve ihtiyar yurtları ve doğum evi tesis ve idaresi.

14 - Meccani doğum yardımı için ebe istihdamı.

Madde 21 – Vilayet hususi idareleriyle belediyelerin 18 ve 20 inci maddelerde gösterilen hizmetlerini ifa için kanunu mahsuslarına tevfikan Vekaletçe tayin olunan etıbba ve sair memurin istihdam olunur.

Madde 22 – Belediyeler ve vilayetler hususi idarelerince sıhhi ve içtimai hizmetlerden hangilerinin ifası mecburi ve hangilerinin ihtiyari olduğu hususi kanunlarına tevfikan tayin ve bu hizmetlerde istihdam edilecek tabip ve memurların kadroları İcra Vekilleri Heyetince musaddak bir talimatname ile tesbit olunur. Hükümet tabipleri olmayan yerlerde belediye tabipleri nizamnamesine tevfikan Hükümet tabiplerinin ifasıyle muvazzaf oldukları vazifelerle mükelleftirler.

BEŞİNCİ FASIL

Vilayetler ve kazalar umumi hıfzıssıhha meclisleri

Madde 23 – Her vilayet merkezinde bir umumi hıfzıssıhha meclisi toplanır. Bu meclis mahalli sıhhat ve içtimai muavenet müdürü, nafıa mühendisi, maarif, baytar müdürü, mevcutsa sahil sıhhiye merkezi tabibi, bir hükümet ve belediye tabibi ve hastane baştabibi ile garnizon ve kıt'a bulunan yerlerde en büyük askeri tabip ve serbest sanat icra eden bir tabip ve bir eczacıdan ve belediye reisinden mürekkeptir. Meclis valinin veya valiye bilvekele sıhhiye müdürünün riyaseti altında içtima eder. Valinin tensip edeceği bir zat kitabet vazifesini ifa ve zabıtları tanzim eder.

Madde 24 – Kazalarda bu meclisler kaymakamın riyaseti altında Hükümet tabibi, mevcut ise bir Hükümet baytarı ve askeri tabip, belediye tabibi ve serbest icrayı san'at eden ve kaymakam tarafından intihap edilen bir tabip ve serbest eczacı ile belediye reisinden tereküp eder.

Madde 25 – Umumi hıfzıssıhha meclisleri müntehap azası her üç senede bir değişir. Eski azanın yeniden intihabı caizdir. Her defa tebeddülünde kaymakamlar tarafından vilayetlere, valilerce de Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine bildirilir.

Madde 26 – Umumi hıfzıssıhha meclisleri alelade ayda bir kere içtima ederler. Ahvali fevkalade veya bir sari ve salgın hastalık zuhurunda valinin daveti veya Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin talebi üzerine daha sık toplanırlar.

Madde 27 – Umumi hıfzıssıhha meclisleri mahallin sıhhi ahvalini daima nazarı dikkat önünde bulundurarak şehir ve kasaba ve köyler sıhhi vaziyetinin ıslahına ve mevcut mahzurların izalesine yarayan tedbirleri alırlar. Sari ve salgın hastalıklar hakkında istihbaratı tanzim, sari ve içtimai hastalıklardan korumak çareleri ve sıhhi hayatın faydeleri hakkında halkı tenvir ve bir sari hastalık zuhurunda hastalığın izalesi için alınan tedbirlerin ifasına muavenet eylerler.

Madde 28 – Umumi hıfzıssıhha meclislerinin mukarreratından mahalli vazifeler ve salahiyetler arasında bulunan işler vali veya kaymakam tarafından icra olunur ve istizana muhtaç olanlar kaymakamlıkça vilayetten ve vilayette Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinden sorulur.

İKİNCİ BAP

Sari ve salgın hastalıklarla mücadele

BİRİNCİ FASIL

Hudutlar ve sahiller sıhhi müdafaası

Madde 29 – Beşinci maddede zikredilen Hudutlar ve Sahiller Sıhhat Umum Müdürlüğü beynelmilel seyrüsefer ve ticaret sebepleriyle intikal eden beşeri ve salgın hastalıklara karşı milli hudutlar ve sahilleri müdafaa vazifesiyle mükelleftir.

Madde 30 – Hudutlar ve Sahiller Umum Müdürlüğü mer'i olan beynelmilel mukaveleler ve Devletçe mevzu kanunlar, nizamlar ve talimatlar ile Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından bu mukaveleler, kanunlar, nizamlar ve talimatların layıkı ile tatbikını temin için verilen emirler dairesinde vazifeyi ifa eyler.

Madde 31 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Bir Türk limanından diğer Türk limanına veya ecnebi limanlarından bir Türk limanına gelen her gemi hareket ettiği limandan bir sıhhat patentası almakla mükelleftir.

Madde 32 – (Mülga: 15/6/1942 - 4255/2 md.)

Madde 33 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Türk gemilerinin patentaları üzerinde konsolosluk vizesinin bulunmasını mecburi kılan memleketlere mensup gemilerin Türk limanlarına ithalat etmek üzere geldikleri ve hareket limanlarında Türk konsolosu mevcut bulunduğu takdirde bunların patentaları üzerinde konsolos vizesi bulunması mecburidir.

Madde 34 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Patentayı hamil olmaksızın boğazlara gelen transit gemilerin gösterecekleri sıhhi beyanname veyahut uğradıkları ecnebi limanlarından aldıkları gümrük veya liman permilerinde o limanın sıhhi durumu hakkında salahiyet sahibi makamlar tarafından verilmiş sıhhi meşruhat patenta yerine kaim olur.

Madde 35 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

33 üncü maddede zikredilen vizelere mukabil mahsus kanun mucibince alınacak resimler konsolosluklar tarafından ve konsolos bulunmayan limanlardan vizesiz olarak gelen gemilerden de muvasalat limanlarında mahalli hükümet memurları tarafından tahsil olunur.

Madde 36 – Sıhhat patentaları üzerinde yapılan her türlü tahrifler veya salahiyettar makamatça tasdik edilmemiş tashihler patentayı hükümden düşürür. Bir geminin hareketinden evvel 48 saat zarfında verilmiş patentalar muteber olup daha evvel verilenlerin hükmü yoktur.

Madde 37 – Bir geminin hareket limanında kolera, veba, sarıhümma, lekeli hümma ve çiçek vakaları ve yahut Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tayin edilecek sair tehlikeli bir maraz salgını mevcut olmadığı halde verilmiş olan patentalar temiz addolunur. Bu hastalıklardan hariçten geldiği tebeyyün eden münferit vakaların zuhuru patentaların temiz addedilmesine mani olmazsa da bu vakalar patentalarda işaret edilmiş olmalıdır.

Madde 38 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

37 nci maddede zikredilen hastalıklardan hariçten gelmiş olmadığı tahakkuk eden kolera, veba ve sarı humma vakalarıyla çiçek ve lekeli humma salgınlarının zuhurunu bildiren patentalar ile mebbeinde temiz olduğu halde Türkiye limanlarından birine gelinceye kadar seyahat müddeti esnasında geminin sıhhi durumunda vukua gelen değişiklik dolayısıyla evsafi değişen patentalar bulaşık addolunur.

Madde 39 – Hiç bir patentayı hamil olmıyarak Türkiye limanlarına gelen gemiler bulaşık patenta ile gelmiş gemiler gibi muameleye tabi olurlar.

Madde 40 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Ecnebi limanlarından gelen tekmil gemiler ilk vasıl oldukları Türk limanında ve munhasıran Türk limanları arasında muntazam sefer yapan milli yolcu gemileri ise ilk hareket ettikleri ve vardıkları son Türk

limanlarında sıhhi muameleye (Sıhhi istintak, pratika, patenta veya vize almak) tabi olup aynı seferde uğrayacakları diğer Türk limanlarında içlerinde bulaşık hastalıklardan musap veya ölü bulunmamak şartıyla tekrar sıhhi muameleye (Pratika ve vize) tabi tutulmadan serbestçe yolcularını çıkarır ve hareket ederler; şu kadar ki, vapurun sıhhi durumunu tevsik için gemi tabibi veya sıhhat memuru numunesine uygun bir bülteni doldurarak limanda sahil sıhhiye idaresine göndermekle mükelleftir.

Muntazam seferler yapan vapurlar haricinde kalan diğer büyük ve küçük bütün gemiler sahil sıhhiye teşkilatı bulunan her Türk limanında sıhhi muameleye tabi olup sahil sıhhiye teşkilatı bulunmayan limanlarda yalnız hareketlerinde vize almakla mükellef tutulur.

Ancak Türk veya ecnebi limanlarından gerek Akdeniz veya Karadeniz boğazlarına vasıl olan tekml gemiler, transit olarak geçseler dahi, ol bapta mevzu hükümler dairesinde Boğazlarda sıhhi muameleye tabi olurlar.

Madde 41 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Ecnebi limanlardan ilk Türk limanına vasıl olan gemilerle Boğazlarda sıhhi muameleye tabi tutulan gemiler muvasalatları akabinde ve talimatnamelerle tayin olunan saatlerde Hudut ve Sahiller Sıhhat Umum Müdürlüğü tabip veya memurları tarafından ziyaret ve patentaları ile sıhhi vaziyetleri tetkik olunur. Bu memurlar tarafından serbest pratika verilmedikçe gemilere başkalarının girmesi ve gemilerden 47 nci madde mezkür talimatname hükümleri haricinde kimsenin çıkması memnudur.

Buharlı veya motörlü aelulum şilepler, Boğazlar hariç olmak üzere uğradıkları bütün Türk limanlarında ve diğer yelkenli motörlü veya kürekli bilümm deniz nakil vasıtaları ise hem Boğazlarda ve hem uğradıkları tekml Türk limanlarında sıhhi muamelelerini karada sahil sıhhiye dairesinde veya bu vazifeyi gören makama müracaatla yaptırırlar.

Madde 42 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Kaza, fırtına veya ahvali fevkalade sebebiyle bir limana ilticaya mecbur olan gemiler dahi patentalarını veyahut 35 inci maddede yazılı vesikaları mevcut olduğu takdirde göstermeğe ve o limandan hareketlerinde vize almağa mecburdurlar. Bu gemiler sahil sıhhat memurlarının murakabesi altında limanda kalıp ihtiyaçlarını da temin edebilirler.

Madde 43 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Türk limanlarına gelen ecnebi harb gemileriyle ecnebi donanmalarına mensup muavin sefineler ve hükümdarları, Devlet Reislerini ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ziyarete gelen zatları hamil hususi yatlar ve gemiler patenta ibrazına mecbur değildirler. Kara ile ihtilat etmek ve serbest paratika almak istedikleri takdirde behemehal sıhhi muameleye ve icabında sıhhi tedbirlere tabi tutulurlar.

Madde 44 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Türk harb sefineleri ve ticaret ile münasebeti olmayıp Hükümete ait bulunan sair gemiler munhasıran hizmetlerine ait işler için Türk limanları arasında seyrüsefer ettikleri ve hiçbir bulaşık limana uğramadıkları ve yolcu, asker ve sair eşhas naklelemedikleri takdirde Türk limanlarına girip çıktıkları zamanlar sıhhi muameleye tabi değildirler. Fakat gemi içinde sari hastalık zuhur ettiği takdirde bu gemilerin kaptanları muvasalat limanlarındaki hudut ve sahiller sıhhat memurlarına haber vermeğe mecburdurlar. Bu takdirde tıbbi muayene yapılmadan ve serbest pratika verilmeden kara ile ihtilat edemezler. 37 nci maddede zikredilen hastalıklarla bulaşık limanlardan gelen bu nevi gemiler sair ticaret sefineleri hakkındaki hükme tabidirler.

Madde 45 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Türk limanlarından birinde sari hastalık zuhur ederse Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin emriyle bu limandan hareket eden tekml gemiler, mütaakiben uğrayacakları Türk limanlarında ihtilattan evvel sıhhi muayeneye tabi tutulurlar.

Madde 46 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

43 ve 44 üncü maddelerde zikredilen gemilerle ve küçük mesafelere gidip hiçbir yere uğramıyarak avdet eden tenezzüh, balıkçı ve süngerci ve tahlisiye gemileri müstesna olmak üzere Türkiye limanlarından ithalat ederek çıkan her Türk ve ecnebi gemisi bir sıhhat patentasını hamil olur.

Madde 47 – Limanlarda gemilerin muvasalat ve hareketlerinde icrası icap eden sıhhi muamele, patentaların şekli, vasıf ve sureti itası, yolcu, mürettebatın ve eşyanın tathiri, bulaşık patentalı gemilere tatbiki icap eden sıhhi tedbirler, muhtelif hastalıklara ait vakalarda yapılacak muamele ve limanlarla hudutlarda müesses tahaffuzanelerin idare sureti ve yirmi dokuzuncu maddede zikredilen sıhhi müdafaaya mütaallik sair

bütün muameleler mevcut mukavele ve kanunlara nazaran Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince neşredilecek talimatnamelerle tayin olunur.

Madde 48 – Türkiye konsolosları buldukları mahalde zuhur eden ve 37 nci maddede zikredilen hastalık vakalarını ve bunlar hakkında ittihaz edilen tedbirleri Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine muntazaman bildirirler. Yalnız bunlardan kolera, veba ve sarıhümmadan her vakanın telgrafla ihbarı lazım gelip diğer hastalıklar ancak salgın şekli aldıkları takdirde mektup ile haber verilir.

Madde 49 – Türkiye limanlarına sari ve salgın hastalıkların duhulüne mani olmak için aşağıda zikredilen tedbirler ittihaz edilir:

- 1 - Gemilerin tıbbi muayenesi.
- 2 - Bulaşık olduğundan şüphe edilen yolcuların nezaret altında bulundurulması veya tecridi.
- 3 - Hastaların tahaffuzane veya sari hastalıkları hastanelerinde şifa buluncuya kadar tedavi ve etrafı için tehlikeleri zail oluncaya kadar tecridi.
- 4 - Gemilerin ve sıhhat memurlarının görecekları lüzum üzerine tathiri kabil olan ticaret eşyasıyla zati eşyanın ve gemi eşyasının fenni tathiri.
- 5 - Hastalık amilini nakle vasıta olan haşeratın ve hayvanların itlafi.
- 6 - Yolcu ve mürettebata aşı veya serum tatbiki.

Bu tedbirlerin tatbiki için lazım gelen zaman zarfında gemilerin limanlarda tevkifine hudutlar ve sahiller sıhhat memurları salahiyyettedirler.

Madde 50 – Sari ve salgın hastalıkların nakline vasıta olup fenni tathiri mümkün veya faydalı olmıyan her nevi eşyanın gemilerden tahliye edilmesine veya kara veya deniz tarikiyle memlekete ithaline mümneata Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti salahiyyettedir. Vekalet bu hususta müstaceliyetine binaen karar ittihaz ederek gümrüklere ve postaya tebligat icra ettikten sonra keyfiyeti icra Vekilleri Heyetinin tasvibine arzeder.

Madde 51 – Türkiye ve ecnebi limanlarından bulaşık veya şüpheli olanlar Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince ilan olunur. Bu takdirde bu limanlar müvaredatı, gemilerin patentaları bulaşık olmasa dahi 49 uncu maddede zikredilen tedbirlerden birine tabi olur. Alınan tedbirler Hariciye Vekaletince alakadar devletlere mer'i mukaveleler dairesinde tebliğ olunur.

Madde 52 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Bütün Türkiye limanlarında sıhhi muamele ifası Hudut ve Sahiller Sıhhat Umum Müdürlüğü memurlarına aittir. Bunların bulunmadığı mahallerde Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin göstereceği lüzum üzerine, Hükümet veya belediye tabipleri, liman reisleri veyahut nahiy müdürleri ile gümrük memurları kanun ve nizam ve talimatnameler hükümleri dairesinde sıhhi müdafaaya terettüp eden vazifeleri ifa ederler.

Madde 53 – Hudutlar ve Sahiller Sıhhat Umum Müdürlüğü hizmetlerine ait olan resimler ve tathir, tephir, tahaffuzhane masrafları ve kanuna muhalif hareket eden gemi kaptanlarından alınması icap eden para cezası mahsus kanuna tevfikân tahsil olunur.

Madde 54 – Komşu memleketlerden birinde 37 nci maddede zikredilen hastalıklar zuhur ettiği takdirde kara hudutlarında Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince vürüt edecek yolcularla zati ve ticari eşya hakkında aşağıdaki tedbirler alınır:

- 1 - Tren, araba veya herhangi bir suretle karadan veyahut nehir yolu ile gelen yolcuların hudutlara dahil oldukları mahalde veya hududa civar münasip bir yerde tıbbi muayeneleri.
- 2 - Aşı veya serum tatbiki.
- 3 - Zati veya ticari eşyadan tathir ve tephiri mümkün ve faydalı görülenlerin tathiri.
- 4 - Yolcuların tıbbi nezaret altına alınması veya şüpheli şahısların tecridi.
- 5 - Hastaların tecrit ve tedavisi.

Madde 55 – Komşu memleketlerdeki salgın hastalıkların memleket için tehlikeyi mucip bir şekilde devam eyleyerek adi tedbirler ile bu tehlikenin izalesine imkan görülmediği zamanlarda hudutların hastalık bulunan memlekete mücavir kısmı İcra Vekilleri Heyeti kararıyla muvakkaten seddolanarak her türlü münakaleler tatil olunabilir.

Madde 56 – 37 nci maddede zikredilen hastalıklardan birinin hüküm sürdüğü memleketlerden hava nakil vasıtalarıyla vürüt eden yolcu ve eşyalar hakkında 54 üncü maddede yazılan tedbirler Sıhhat ve İçtimai

Muavenet Vekaletinin münasip göreceği hallerde hudutlarda veya bu vasıtaların karaya indikleri mahallerde tatbik olunur.

İKİNCİ FASIL

Memleket dahilinde sari ve salgın hastalıklarla mücadele

Madde 57 – Kolera, veba (Bübön veya zatürree şekli), lekeli humma, karahumma (hummayı tiroidi) daimi surette basil çıkararak mikrop hamilleri dahi - paratifoit humması veya her nevi gıda maddeleri tesemmümatı, çiçek, difteri (Kuşpalazı) - bütün tevkiatı dahi sari beyin humması (İltihabı sahayai dimağii şevkii müstevli), uyku hastalığı (İltihabı dimağii sari), dizanteri (Basilli ve amipli), lohusa humması (Hummai nifası) ruam, kızıl, şarbon, felci tıfli (İltihabı nuhai kuddamii sincabii haddı tıfli), kızamık, cüzam (Miskin), hummai racia ve malta humması hastalıklarından biri zuhur eder veya bunların birinden şüphe edilir veyahut bu hastalıklardan ve fiyat vuku bulur veya mevtin bu hastalıklardan biri sebebiyle husule geldiğinden şüphe olunursa aşağıdaki maddelerde zikredilen kimseler vak'ayı haber vermeğe mecburdurlar. Kudurmuş veya kuduz şüpheli bir hayvan tarafından ısırılmaları, kuduz müptela hastaların veya kuduzdan ölenlerin ihbarı da mecburidir.

Madde 58 – İcrayı sanat eder her tabip 57 nci maddede zikredilen vakaları kati veya muhtemel teşhis vaz'ını mütaakıp ilk 24 saat zarfında sıhhiye dairesine, hükümet veya belediye tabibi bulunmadığı takdirde polis veya jandarma karakoluna hastanın isim ve adresiyle beraber tahriren veya şifahen haber verir. Polis ve jandarma daireleri ittila hasıl eyledikleri bu vakaları hiç vakit kaybetmeden alakadar makamlara bildireceklerdir.

Madde 59 – Sari hastalıkların haber verilmesini kolaylaştırmak üzere Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaletince hazırlanıp arzu eden tabiplere tevzi edilecek ihbarnameler postalarca meccanen naklolunur. ⁽¹⁾

Madde 60 – 57 nci maddede yazılan hastalıklara uğrayan birisinin ikametgahı değiştiğini, hastalığı haber vermekle mükellef olanlar öğrendikleri takdirde bu nakli ihbara mecburdurlar.

Madde 61 – Hastane baştabipleri, mektep, fabrika, imalathane, hayır müesseseleri, ticarethane ve mağaza, otel, pansiyon, han, hamam, hapisane sahip veya müstecirleri ve müdürleri, apartman kapıcıları buldukları mahallede, köy ihtiyar heyetleri köylerinde zuhur eden ve eczacılar, diş tabipleri ve ebeler, hasta bakıcıları, ölü tabutluyan ve yıkayanlar sanatlarını icra sebebiyle muttali oldukları 57 nci maddede zikredilen vakaları derakap alakadar makamlara tebliğ ve ihbara mecburdurlar.

Madde 62 – Deniz veya nehirlerde seyrüsefer eden her nevi sefinelerde 57 nci maddedeki vakalardan biri zuhur ettiği takdirde geminin kaptan ve reisi ilk limanda vakayı hükümete haber vermeğe mecburdur.

(1) 18/5/1935 tarih ve 2721 Sayılı Kanunun 8 inci maddesiyle "posta muafiyeti" kaldırılmış, bilahare 2721 sayılı Kanun da 2/3/1950 tarih ve 5584 sayılı Kanunun 68 inci maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 63 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Limanlarda gemilere sıhhat patentası vermekle mükellef sahil sıhhat memurları veya teşkilat bulunmayan mahallerde sahil sıhhiye işlerine bakmakla mükellef memurlar 57 nci maddede yazılı hastalıklardan ancak kolera, vebaya ait hakiki vakaları ve çiçek ve lekelihumma salgın halinde ise zuhur eden vakaları limanlardan hareket edecek bilumum gemilerin sıhhat patentalarına işaret ederler.

57 nci maddede yazılı sair hastalıkların ancak salgın halini aldıkları zamanlarda ve Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaletinden verilecek emir üzerine tahakkuk eden vaka adetleri hakkında da patentalara şerh verilir.

Madde 64 – 57 nci maddede zikredilenlerden başka her hangi bir hastalık istilai şekil aldığı veya böyle bir tehlike baş gösterdiği takdirde o hastalığın veya her hangi bir hastalık şeklinin memleketin her tarafında veya bir kısmında ihbarı mecburi olduğunu neşir ve ilana ve o hastalığa karşı bu kanunda mezkür tedabirin kaffesini veya bir kısmını tatbika Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaleti salahiyyettardır.

Madde 65 – Sari bir hastalık zuhur ettiği veya zuhurundan şüphelenildiği veya sari ve salgın bir hastalıktan vefat vuku bulduğu veyahut vefatın sari ve salgın bir hastalık tesiri ile husule geldiğinden şüphe edildiği ihbar olunur olunmaz hükümet tabipleri veya bulunmadığı mahallerde belediye tabipleri mahallinde lazım gelen tetkikatı icra ve hastalığın muhakkak olup olmadığını ve zuhuru sebeplerini tahkik ile mafefke işaret eyley. Sari hastalıklar tetkikatı yapan tabiplere bütün Devlet kuvvetleri müzaherete mecburdurlar.

Madde 66 – 65 inci maddede zikredilen tahkikat, sari ve istilai bir maraz zuhuru ihbar olunmadığı ve fakat Hükümetçe sari bir hastalık vukuundan şüphelenildiği takdirde dahi yapılabilir. Bu surette sari hastalık tetkikatı yapan sıhhat memurları lüzum gördükleri mahallerde hastaları veya maraz amillerini ve sebeplerini taharriye salahiyettardır.

Madde 67 – 57 nci maddede zikrolunan sari ve salgın hastalıklar vakaları hakkında tetkikat yapan tabip bu tetkikatı kolaylaştırmak üzere hastanın yanına girmeğe ve hastayı ve icabına göre evin sair sakinlerini muayeneye ve hastalığın sureti zuhur ve seyrine dair izahat ve malumat talebine salahiyettardır. Bu hususta mümneati görülenler bu kanunda zikredilen ahkamı mahsusa mucibince cezalandırılır.

Madde 68 – Tabip bulunmayan mahallerde Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin emri ile sari ve salgın hastalıklar hakkında tetkikat yapmağa, bu husus için yetiştirilmiş küçük sıhhat memurları mezundurlar.

Madde 69 – Sari ve salgın bir hastalığın vukuu tahakkuk eylediği takdirde sıhhat memurları derakap lazımgelen tedbirlerin itihazına ve bütün idari makamlar bu tedbirlerin tatbik ve icrası hususunda muavenete mecburdurlar.⁽¹⁾

(1) Bu hükmün uygulanmasında ek 2 nci maddeye bakınız.

Madde 70 – Sari ve salgın bir hastalıktan vefat eylediği zan ve şüphe edilen eşhas üzerinde, alakadar tabip tarafından lüzum gösterildiği takdirde, fethimeyit icra olunabilir.

Madde 71 – Sari ve salgın bir hastalığın hüküferma olduğu veya tehdit eylediği mahallerde Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince bütün cenazelerin defninden evvel bir tabip tarafından muayenesi mecburiyeti ilan edilebilir.

Madde 72 – 57 nci maddede zikredilen hastalıklardan biri zuhur ettiği veya zuhurundan şüphelenildiği takdirde aşağıda gösterilen tedbirler tatbik olunur:

1 - Hasta olanların veya hasta olduğundan şüphe edilenlerin ve hastalığı neşrü tamim eylediği tetkikatı fenniye ile tebeyyün edenlerin fennen icap eden müddet zarfında ve sıhhat memurlarınca hanelerinde veya sıhhi ve fenni şartları haiz mahallerde tecrit ve müşahede altına vaz'ı.

2 - Hastalara veya hastalığa maruz bulunanlara serum veya aşı tatbikı.

3 - Eşhas, eşya, elbise, çamaşır ve binaların ve fennen intana maruz olduğu tebeyyün eden sair bilcümle mevaddın fenni tathiri.

4 - Hastalık neşreden haşarat ve hayvanatın itlafi.

5 - Memleket dahilinde seyahat eden eşhasın icap eden mahallerde muayenesi ve eşyalarının tathiri.

6 - Hastalığın sirayet ve inişarına sebebiyet veren gıda maddelerinin sarf ve istihlakinin men'i.

7 - Dahilinde sari ve salgın hastalıklardan biri zuhur eden umumi mahallerin tehlike zail oluncaya kadar set ve tahliyesi.

Madde 73 – Kolera ve veba ve ruam musaplarından gayrı hastaların evlerinde tecrit edilmelerine müsaade olunur. Yalnız alakadar sıhhi memurlar tarafından bu tecridin müessir olmasını temin edecek şartların mevcudiyeti kabul edilmiş olmalıdır. Bu takdirde hastaların evlerine bir alameti mahsusa vaz edilerek hariçle olan ihtilat men edilir. Kolera, veba, ruam musaplarıyla bulunduğu mahallerde tecridi mümkün ve kafi görülmiyen sair hastalık musapları ve kolera ve vebayı neşir ve sirayet ettirmeleri muhtemel olanlar icap ederse cebri tecride tabi olurlar. Cebri tecrit, hastaların veya bu maddede zikredilen şüphelilerin Hükümetçe tayin edilecek mahallerde, her türlü ihtilattan memnu olarak ve zabita murakabesi altında bulundurulmalarıdır.

Madde 74 – Hastaların tecrit ve tedavisine mahsus vasıf ve şartları haiz hususi yerleri olmayan mektep, fabrika ve imalathanelerle mütaaddit kimselerin bir arada bulunduğu umumi her nevi müessese ve mebanide sari hastalıklara musap kimselerin alıkonulması memnudur.

Madde 75 – Kuduz olan veya kudurmuş olduğundan şüphe edilen hayvanlar tarafından ısırılmış olanların vakit kaybetmeden en yakın kuduz tedavi müessesesine izam olunmaları mecburidir. Bunlardan fakir olanların yol masrafları belediye veya köy sandıklarınca ve bu sandıklar veremedikleri takdirde idarei hususiyelerce tediye olunur ve bunlar Devlete ait umumi nakil vasıtalarından meccanen istifade ederler.

Madde 76 – Etrafında bulunanlara sari ve salgın hastalıklardan birini nakle vasıta olduğu muhakkak olan kişiler muvakkaten ve bu zail oluncaya kadar meslek sanatlarını icrasından hıfzıssıhha meclisleri kararıyla menolunur.

Madde 77 – Sari ve salgın hastalıklardan birinin hüküm sürdüğü veya tehdit ettiği mahallerde Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin tasvibiyle bütün umumi mahallerde vuku bulacak içtimalar tahdit veya menolunabilir. Bundan başka hastalarla hastalığı şüpheli olanların ve hastalığın sirayet ve neşrine vasıta olabilecek eşyanın fenni tathiratiyle mazhur ve mazarratı izale edilmeksizin nakillerine ve bütün kara ve deniz ve hava nakil vasıtalarının fenni tathir ve tephire tabi tutulmadan seyrüseferlerine mümanaat edilir.

Madde 78 – Hususi kanuna tevfikân açılmış olan şahıslara ait laboratuvarlarda ve Sıhhat Vekaletince tayin edilecek müessesatı resmiyenin gayrisinde kolera, veba ve ruam mikropları kültürlerinin bulunması memnudur. Diğer sari hastalıklar mikroplarının iyi muhafazasından ve bir mahalden diğerine naklinde yapılacak takayyüddattan laboratuvar sahipleri mesuldür.

Madde 79 – Su ile sirayet ettiği fennen muhakkak olan hastalıklardan birinin salgın halinde hüküm sürdüğü mahallerde veya bu mevkilerin etraf ve civarında bulunan umumi banyolar ve kuyular, aptesaneler ve şehir ve kasaba veya köylere gelen suların ve çamaşır yıkamağa mahsus umumi mahallerin ve dere, nehir gibi cari sularla göl sularından şüpheli olanlarının istimali memnudur.

Madde 80 – Askeri kuvvetler arasında veya askeri müesseselerde 57 nci maddede mezkûr sari ve salgın hastalıklardan biri zuhur ettiği takdirde bu kanunda zikredilen tedabirin ifasına hususi teşkilatı sıhhiyeleri mecburdur. Bu hallerde Milli Müdafaa Vekaleti vukuatın zuhur ve seyrinden Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletini daimi surette malumattar edecek ve halkı sirayetten korumak için müştereken ittihaz ve kabul edilecek tedbirleri tatbik eyleyecektir. Sıhhat Vekaletince halk arasında görülen sari hastalıklar vakalarından Milli Müdafaa Vekaleti vaktinde haberdar edilir.

Madde 81 – Sari ve salgın hastalıklar amilleriyle bulaştığı muhakkak veya şüpheli olupta tathiri ve tephiri masarifi kıymetinden ziyadeye balığ olacağı anlaşılan veya tephir ve tathiri mümkün görülmeyen eşya ve mevaddı saire imha olunur. Tathir ve tephir masarifi kıymetinden ziyadeye balığ olacağı anlaşılan eşyanın sahibi tarafından arzu edildiği takdirde tathir masarifi kendisi tarafından deruhte edilerek tathiri icra edilir. İmha edilen mevat ve eşya Hükümetçe her kimin elinden alınmış ise belediye ve köy ihtiyar heyetlerince tayin edilecek bedeli o şahsa tazmin olunur.

Madde 82 – Sari ve salgın hastalıklardan birinden vefat edip hususi tedabire tabi olarak defni iktiza eden cenazeler alakadar memurların nezareti altında tabutlanıp defnolunurlar.

Madde 83 – Cebri tecride tabi olarak müessesatta veya evlerinde tecrit edilen kişilerle 76 nci maddede zikredilen şahıslardan muhtaç olanlarının kendileri ve ailelerinin işçeleri masarifi Hükümetçe tesviye edilir.

Madde 84 – Sari hastalıkların zuhur ve intişarına mani olmak üzere münasip fasılalarla umumi mebaninin, nakil vasıtalarının, otel, han ve her nevi temaşa yerleri ve saire gibi içtima yerlerinin veya lüzum görülecek sair müessesatın neşir ve ilan edilecek şartlar dahilinde tathir ve tephirine ve hastalık nakleden haşerat ve hayvanatı itlaf etmeğe Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti mezundur.

Madde 85 – Müstamel elbise ev eşyası ve sairenin fennen tathir edilmeden satılması memnudur.

Madde 86 – İçinde sari ve salgın hastalıklardan biri çıkan binalarla bitişik binalar sahipleri hastalığın izalesine hadim ve yayılmasına mani olmak üzere sıhhiye memurlarının gösterecekleri sıhhi mahzurları ıslaha mecburdurlar. Sahipleri yapmazsa Hükümet veya belediyelerce yapıp, masarifi, maliye memurlarınca Tahsili Emval Kanununa tevfikân tahsil olunur.

Madde 87 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince 57 nci maddede zikredilen hastalıkların her birine karşı yapılacak mücadele tedbirlerini ve tathirat ve tephirat ve itlafı haşerat ve hayvanat usullerini ve tathirata tabi binalar ve eşya ve sairenin ne zamanlarda ve ne suretle tephir ve tathir edileceklerini mübeyyin bir nizamname neşrolunur.

Madde 88 – Türkiye dahilinde her fert çiçek aşısı ile mükerreren aşılamağa mecburdur. Bu aşının, icrası tarzı ve vesikaların ne suretle ita olunacağı ve aşılarının fennen geri bırakılması icap eden kişiler 87 nci maddede yazılan nizamnamede zikredilir.

Madde 89 – Türkiye hudutları dahilinde doğan her çocuk doğumu takip eden ilk dört ay zarfında aşılır. Çocuğun peder ve validesi aşı mecburiyetinin ifa edilmesinden aynı suretle mesuldürler. Ebeveyni olmayan çocuklar veya ebeveyni nezdinde bulunmayan çocuklar için çocuğu bakmak üzere kabul eden şahıslar veya müesseseler müdürleri mesuldürler.

Madde 90 – Otuz yaşına kadar olan her şahıs çiçek aşısını beş senede bir tekrar ettirmeğe mecburdur. Çiçek salgını vukuunda sıhhat memurları tarafından lüzum görülecek bütün eşhasa çiçek aşısı tatbiki mecburidir.

Madde 91 – Çiçek aşısı Hükümetçe hazırlanır ve meccanen tevzi ve tatbik olunur.

Madde 92 – Askeri makamlar, askeri hizmetlerini ifa esnasında ve kanunen muayyen olan müddetlerde askerlerin çiçek aşılarını muntazaman ifaya mecburdurlar.

Madde 93 – Ticari ve sımai bütün müesseseler sahipleri müstahdemlerini kendi vesaitiyle kanunun gösterdiği müddetlerde çiçek aşısı ile aşılamaya mecburdurlar.

Madde 94 – Kanuni mühlet zarfında mükerreren aşılandığını vesikalarla ispat edemiyenlerin Devlet, belediye hizmetlerinde veya hususi ve umumi ticaret ve sanayi müesseselerinde, büyük çiftliklerde istihdamı veya mekteplere kabulü memnudur.

Madde 95 – Sari hastalıklara karşı kullanılan her nevi serum ve aşılar Hükümet tarafından ihzar edilir. Hariçten getirilenlerin Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tayin olunan vasıf ve şartları haiz olmaları mecburidir. Dahilde beşeri serum ve aşı imali Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin müsaadesine ve murakabesine tabidir. Bu müesseselerin vasıfları ve şartları Vekaletçe tayin olunur.

Madde 96 – Kuduz aşısı ihzar ve tatbiki için iktiza eden müesseseler Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince veya onun müsaade ve murakabesi altında resmi teşkilatı tarafından açılır ve aşı meccanen tatbik olunur.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Sıtma ile mücadele

Madde 97 – Sıtmalı olduğu Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince neşir ve ilan edilecek mahallerde sıtmanın her türlü şekillerinin 58, 59, 60, 61 inci maddelerde musarrah olduğu veçhile ihbarı mecburidir.

Madde 98 – Sıtma mücadelesi, hususi kanununa ve talimatnamelerine tevfikan icra olunur. Askeri makamlar Sıhhat Vekaletince kabul edilen esaslar dahilinde askeri kıtaat ve teşkilatta sıtma mücadelesi yaparlar ve yapanlar tedbirleri sıtma mücadele reislerine veya sıhhat müdürlüklerine bildirirler.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Trahom ile mücadele

Madde 99 – Ahalisinin büyük bir kısmının trahom hastalığına müptela olduğu tahakkuk eden mahallerde Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından mücadele heyetleri teşkil edilir ve iktiza eden müesseseler açılır. Buralarda hastalığın tedavisi için hastalar üzerinde yapılacak bütün tedbirler ve ameliyeler meccanen icra olunur.

Madde 100 – Trahomlu olduğu Vekaletçe neşri ilan edilecek mahallerde trahom hastalığının ve ihtilatlarının 58, 59, 60, 61 inci maddelerde tasrih edildiği üzere ihbarı mecburidir.

Madde 101 – Trahom mücadele mıntakalarında teşkil edilecek heyetler bütün ahaliyi muayene ve tescile ve trahoma müptela olduğu anlaşılan hastaları tedavi maksadı ile müesseselere celbe ve iktiza eden tedaviyi tatbika salahiyettardır.

Madde 102 – Gerek trahom mücadele mıntakalarında ve gerekse memleketin sair aksamında trahomun sari devresine musap olan hastaların bu devre devam ettiği müddetçe mektep, fabrika, imalathane veya sair resmi, hususi müessesata devamları menolunur. Trahom mücadele mıntakalarındaki çocukların tedrisatı için Sıhhat ve Maarif Vekaletlerince müştereken hususi tedbirler ittihaz olunur.

Askeri makamlar Sıhhat Vekaletince kabul edilen esaslar dahilinde askeri kıtaat ve teşkilatta trahom mücadelesi yaparlar ve yapılan tedbirleri mahallerindeki sıhhat memurlarına bildirirler.

BEŞİNCİ FASIL

Zührevi hastalıklarla mücadele

Madde 103 – Vücudun hangi kısmında ve ne şekilde tezahür ederse etsin frengi, belsoğukluğu ve yumuşak şankr müptela her şahıs kendisini Türkiye'de sanat icrasına mezun bir tabibe tedavi ettirmeğe mecburdur. Çocukları tedavi ettirmek mecburiyeti ana ve babalarına veya bu çocuklara bakan ve himaye eden kimselerle müesseselere racidir.

Madde 104 – Sanatını icra eden her tabip her ay nihayetinde protokol defterlerindeki kayıtlara nazaran o ay zarfında kendilerine müracaat eden frengili hastaların ismini, yaşını ve hastalığının devrini, evvelce bir tabip

tarafından tedavi edilip edilmediğini Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine bildirmek üzere bulunduğu mıntıkanın Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürlüğüne yazı ile bildirir. Mahrem olarak alınacak bu ihbaratı ifşa eden memurlar hakkında Devletin mahrem kayıtlarını ifşa ve vazifei memuriyetini suiistimal etmenin istilzam ettiği mücazat tayin olunur.

Madde 105 – Frengi ve belsoğukluğu ve yumuşak şankır müptelaları bütün resmi sıhhat müesseselerinde veya Hükümet ve belediye tabipleri tarafından parasız tedavi edilir.

Madde 106 – Zührevi hastalıklardan biriyle musap olduğundan şüphe ve bu hastalıkları etrafına neşri tamim ettiğinden endişe edilen kimseleri muayeneye sevk ve sıhhi hallerine dair birer rapor talep etmeğe alakadar Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürleri ve Hükümet tabipleri mezundurlar. Bu gibi şahıslar arzu ettikleri takdirde kendilerini hususi bir tabibe muayene ettirerek ondan alacakları raporu ibraz edebilirler. Bu hususta imzasız ve adressiz ihbarat mesmu olamaz.

Madde 107 – Zührevi bir hastalığa müptela olduğu tahakkuk ederek hastalığı etrafına neşir ve sirayet ettirdiğinden şüphe edilen kimseler cebren tedaviye sevk olunabileceği gibi hastalığın sirayetine mani olmak üzere bir hastanede tecrit ve tedavi altına alınabilir. Bu hususta kuvvei cebriye istimali dahi caizdir.

Madde 108 – Zührevi hastalıklardan birine musap hastalardan biri tedaviyi ikmal etmeden ortadan kaybolduğu takdirde tedavi eden tabibi,mıntıkası Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürlüğüne yazı ile malumat vermeğe mecburdur. Sıhhat müdürleri tedaviden ayrılan bu hastanın diğer bir tabip tarafından veya herhangi resmi müessesede tedavi edilip edilmediğini icap ederse bizzat hastanın kendisinden izahat alarak tahkika ve tedavi edilmediği tahakkuk edenleri 107 nci madde mucibince tedaviye sevke mezundur.

Madde 109 – Her tabip tedavi altında bulunan zührevi hastalıklar musaplarının ellerine bu hastalığın tehlikesini ve sirayet yollarını bildirecek, nümunesi Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tesbit edilmiş bir (Vesayayi sıhhiye varakası) vermeğe mecburdur. Hasta çocuk olduğu takdirde bu izahat ve vesaya varakası hastanın ana ve babasına ve olmazsa sair yakınına verilir.

Madde 110 – (Değişik: 23/1/2008-5728/47 md.)

Zührevi hastalıklardan birine düşar olduğunu bildiği veya görünüşe nazaran veyahut tedavisi altında bulunduğu tabiplerinin izahatıyla bu hastalıklardan birine müptela olduğunu bilmesi lazım geldiği halde hastalığı bir diğerine sirayet ettirenler hakkında bu Kanunda mezkur mücazat tatbik olunur. Frengili bir çocuğun frengiye musap olduğunu bildiği halde salim bir süt anneye emzirtmek memnudur.

Madde 111 – Ahalisinden bir kısmının frengiye musap olduğu anlaşılın veya şüphe edilen mıntakalarda Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından mücadele heyetleri teşkil ve lazım gelen müesseseler açılır.

Madde 112 – Frengi mücadele heyetleri,mıntakaları dahilinde bütün ahaliyi muayene ve tescile ve frengiye müptela olduğu anlaşılın hastaları tedavi maksadiyle müesseselere celp ve iktiza eden müdavacı tatbika salahiyettardrlar.

Askeri kıtalarda teşkilatta zührevi hastalıklarla mücadele askeri makamlarca temin olunur. Sirayet devresinde zührevi hastalıklar musapları fenni usulle tedavi edilmedikçe terhis edilmez.Askerlik esnasında frengili olduğu tesbit edilenlerin künye defterleri, gördükleri tedavi tarzı hakkındaki malumat ile beraber Müdafaai Milliye Vekaletince Sıhhat Vekaletine gönderilir.

ALTINCI FASIL

Veremle mücadele

Madde 113 – Akciğer ve hançere vereminin her sari şeklinde musap olanlarla veremin herhangi seriri şekline musap olarak vefat edenlerin isim ve adresleriyle ihbarı mecburidir.Musaplar sekiz gün ve vefatlar yirmi dört saat zarfında hastalığı veya ölümü teşhis ve tesbit eden her tabip tarafından en yakın sıhhiye dairesine şifafen veya tahriren ihbar edilir.

Madde 114 – Veremli hastanın ikametgah değiştirmesi halinde nakilden haberdar olan tabip derakap keyfiyeti ve nakledilecek mahalli evvelce hastayı haber verdiği sıhhiye dairesine ihbara mecburdur.

Madde 115 – Hastanelerde,doğum evlerinde,hapisanelerde,sair resmi veya hususi müessesatı sıhhiye ve hayriyedeki bütün veremli hastalarla buralarda vukua gelen verem vefiyatı yirmi dört saat zarfında o müessesenin müdürü tarafından ihbar edilir.

Askeri kıtaat ve teşkilatta tedavi edilen veya vefat eden veremliler buralardaki askeri tabipler tarafından ve mensup oldukları kumandanlıklar vasitasiyle alakadar sıhhat makamlarına ihbar olunur.

Madde 116 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince küşat edilen verem dispanserlerinin mevcut olduğu mahallerde verem musaplarının doğrudan doğruya dispanser tababetine ihbar edilmesi vekaletçe neşri ilan edilir.

Madde 117 – Resmi bakteriyoloji laboratuvarları veremlilere ait olup tabipler tarafından gönderilen maddeleri meccanen muayene ve neticesini gönderen tabiplere iş'ar ederler.

Madde 118 – Hükümet veya belediye tabiplerinin veya tabibi müdavilerinin talebi üzerine veremlilerin ikametgahları ve eşyaları meccanen tathir ve tephir olunur.

Madde 119 – Sari şekilde verem hastalığına musap olduğu tebeyyün eden ve etrafında bulunan kimseleri intana duçar edeceğinden şüphe olunan hastaları hastane veya sair bir müessesede tecrit veya tedaviye veya meslek ve sanatları dolayısıyla küçük çocukları verem intanına duçar edecekleri tahakkuk edenleri meslek ve sanatlarını icradan men'e Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti salahiyyettardır.

Madde 120 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti fennen lüzum göreceği eşhasa veremden vikayeye matuf tedbirleri tatbika mezundur.

Madde 121 – Veremle mücadele cemiyetlerine ait müesseselerle bu cemiyetler tarafından tatbik edilen mücadele tedbirleri Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekale tinin murakabesine tabidir.

YEDİNCİ FASIL

Geçen fasıllar arasında müşterek hükümler

Madde 122 – Evlenecek erkek ve kadınlar evlenmeden evvel tıbbi muayeneye tabidir. Bu muayenenin sureti icrası ve teferrüatı hakkında Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince bir nizamname neşrolunur.

Madde 123 – Frengi, belsoğukluğu ve yumuşak şankr ve cüzzama ve bir marazı akliye müptela olanların evlenmesi memnudur. Bu hastalıklar usulü dairesinde tedavi edilip sirayet tehlikesi geçtiğine veya şifa bulduğuna dair tabip raporu ibraz olunmadıkça musapların nikahları aktolunmaz.

Madde 124 – İlerlemiş sari vereme musap olanların nikahı altı ay tehir olunur. Bu müddet zarfında salah eseri görülmezse bu müddet altı ay daha temdit edilir. Bu müddet hitamında alakadar tabipler her iki tarafa bu hastalığın tehlikesini ve evlenmenin mazarratını bildirmeğe mecburdur.

Madde 125 – Süt annelik yapacak kadınlar zührevi hastalıklarla sari vereme ve cüzzama musap olmadıklarını müspit tabip raporları alırlar. Raporlar her altı ayda bir tecdit olunur. Bu raporu olmayan kadınların süt annelik etmesi ve rapor talep etmeden herhangi bir kadının süt anneliğe kabul edilmesi memnudur. Resmi tabipler süt annelik edecek kadınları meccanen muayene ve raporlarını ita ederler.

Madde 126 – Yenilecek ve içilecek şeyler satan veya veren veyahut taharet ve nezafete mütaallik sanatlar ifa edenler her üç ayda bir kendilerini muayene ettirerek bir sıhhi rapor almağa mecburdurlar. Bunlardan devrei sirayette frengi ve sari verem ve cüzzama müptela olanlarla halkın istikrah ve nefretini mucip bir cilt hastalığına duçar olanlar sanatlarını icradan menolunurlar.

Madde 127 – 126 ncı maddede zikrolunan sıhhi muayene meccanen belediye tabipleri tarafından yapılır. Belediye tabipleri bulunmayan yerlerde bu vazife hükümet tabipleri tarafından icra olunur. Mahalli belediyelerince hangi meslek ve sanat erbabının muayeneye tabi olduğu 266 ncı maddede zikredilen nizamnameye dercolunur.

ÜÇÜNCÜ BAP

Umumi kadınlar hakkında ahkam

Madde 128 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve Dahiliye Vekaletleri müştereken bir nizamname neşrederek umumi kadınlar ve evlerin tabi olacakları hükümler ve bu fuhuş yüzünden intişar eden hastalıkların ve bilhassa zührevi hastalıkların sirayetini mani olacak tedbirleri tesbit ve yine müştereken tatbik ederler. Umumi kadınlarla umumi evler ve bunlara benzer mahaller bu nizamnamede tarif ve tahdit olunacaktır.

Madde 129 – Fuhşu, sanat ve maişet vasıtası ittihaz eden kadınlardan zührevi hastalıkların her türlü eşkaline, cüzzam, cerp, empetigo, entertrigo, müterakki verem veya Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin fennen lüzum göreceği sair hastalıklara musap olanların sanatlarının icrasına icap ederse kuvvei cebriye istimali ile mümanaat olunur. Bunlar lüzum görülürse bir müessesede tecrit ve tedavi edilir.

Madde 130 – Umumi evlerde her nevi ispirotolu içkilerin istihlaki memnudur.

Madde 131 – Fuhuş sebebiyle intişar eden hastalıklara karşı tedbir ittihazı masarifi belediyelere aittir. Bu husus için umumi evler sahiplerinden 128 inci maddede zikredilen nizamnamede gösterilecek bir ücret alınabilirse de umumi kadınlardan şahsan her nevi resim veya ücret cibayeti usulü mülğadır.

Madde 132 – Umumi kadınlara mütaallik gerek ahlaki ve gerek intizamı umuminoktai nazarından yapılacak takibat ve sagirlerin fuhuş telkinatından vikayesimahsus kanunlarına tevfikan ait olduğu daireler tarafından icra olunur.

DÖRDÜNCÜ BAP

Muhacerete ait sıhhi işler

Madde 133 – Türkiye'de tavattun etmek üzere topluca ve kafile halinde gelen ecnebi tabiiyetindeki şahıslar veya tabiiyetini terkederek Türkiye tabiiyetine dahil olmak isteyen muhacirler Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve Dahiliye Vekaletlerince müştereken tayin edilecek hudut kapılarından veya limanlarından memlekete dahil olurlar. Türkiye'de azami üç ay kalmak veya tavattun etmek isteyen ecnebilere tabiiyetini terkederek Türk tabiiyetini kabul etmek isteyen şahıslar münferiden veya bir aile halinde geldikleri takdirde her taraftan memlekete dahil olabilirler.

Madde 134 – 57 nci maddede zikredilen sari ve salgın hastalıklardan veya zührevi hastalıklardan birine musap olanlar, cüzzam, trahom ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tayin olunacak hastalıklardan birine duçar olanların ve mecnunların ve fuhuşla meluf kadınların 133 üncü maddede mezkür kimseler meyanında memlekete girmesi memnudur.

Madde 135 – 134 üncü maddedeki memnuiyete ait istisnalar ve bütün muhacirlere veya tavattun etmek üzere gelen ecnebilere tatbik edilecek sıhhi tedbirler ve bunların iskan edilecekleri mahallere kadar sevk ve murakabeleri tarzları Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve Dahiliye Vekaletlerince müştereken tesbit olunur.

Madde 136 – 134 üncü maddede zikredilen hastalıklardan birine musap olan şahısları getiren gemiler ve şimendifer idareleri bunları tekrar getirdikleri yerlere iadeye veya sıhhat memurları tarafından müşahede, tecrit ve tedavi altına alınmak üzere bu memurlar tarafından gösterilecek mahalle kadar sevke mecburdurlar. Bu husustaki masarif bu nakil vasıtaları idarelerine aittir.

Madde 137 – Ecnebi memleketlerden gelen her vapur kaptanı sıhhi muamele esnasında hudutlar ve sahiller sıhhat memurlarına limna çıkacak yolcuların ve kara ile ihtilat edecek taifenin ve topluca ve kafile halinde Türkiye'ye gelmek üzere bulunan eşhasın isimlerini bildiren bir liste verecek ve bunların içinde hasta mevcut olduğu takdirde gemi tabibinin tasdiğiyle musap olduğu veya musabiyetinden şüphe edildiği hastalık bildirilecektir.

Madde 138 – Topluca ve kafile halinde muhacir nakleden Türk ve ecnebi gemilerin hükümetlerince musaddak bir tabibi ve hastalık ve müstacel ahvalde kullanmağa mahsus ecza ve tıbbi levazımı olmalıdır. Vapurların her tarafı ve bilhassa muhacirlerin bulunduğu mahaller gayet temiz ve sıhhi şeraiti haiz olacak ve muhacirler hava şedaidinden mahfuz olarak nakledilecektir.

BEŞİNCİ BAP

Gemiler, demiryolları ve sair nakliyat vasıtaları sıhhi işleri

Madde 139 – Yolcu taşıyan Türk gemilerinde hususi kanunda gösterilen şartlar dahilinde istihdam edilecek tabiilerin Türkiye'de sanat icrasına mezun ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tasdik edilmiş olması lazımdır. Bu tabiiler gemi tabiiliğine tayin olunmak için bu bapta neşredilecek talimatnameye tevfikan Vekaletçe bir imtihana tabi tutulurlar ve imtihanda muvaffak olanlara gemi tabiiliği vazifesini ifa edebileceklerini mübeyyin bir vesika verilir.

Madde 140 – 139 uncu maddede zikredilen vesikayı hamil olmayan tabiilerin gemi tabiiliklerinde istihdamı memnudur.

Madde 141 – Yolcu gemilerinde bulunması lazım gelen ilaç ve tıbbi levazım ile hasta tedavisi için tefrik edilen mahaller ve bu gemilerin şerait ve yolcu mahallerinin sıhhi vasıfları ve izdihama mani olacak ve yolcuların selamet ve emniyetini temin eyleyecek tedbirler Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve İktisat Vekaletlerince müştereken bir nizamname ile tesbit olunur.

Madde 142 – Gemi tabiileri, gemi dahilindeki mürettebat ile üçüncü sınıf yolcuları ve deniz tutması, kaza veya sari hastalık vukuunda diğer sınıf yolcuları meccanen tedaviye mecburdur.

Madde 143 – Gemi tabipleri musaddak bir defter tutarak her seferdeki sıhhi vakaları hastalananların esami ve hastalıklarını ve yapılan tedaviyi umumiyetle geminin sıhhi hallerini kayıt ve imza ve kaptana tasdik ettirir. Bu defter seferden mebbe limanına avdetinde orada sahiller sıhhi işlerine nezaretle mükellef memurlara ibraz olunur.

Madde 144 – Gemi tabibi memleketi sari ve salgın hastalıklardan korunmağa matuf tedbirleri teshil ve bu hususta ait olduğu makamlarca verilecek emirler ve talimatın icrası ile mükelleftir.

Madde 145 – Gerek uzun sefer yapan ve gerekse limanlar dahilinde veya kısa mesafeler içinde veya nehirlerde işleyen her nevi merakıp, sahiller sıhhi işlerine nezaretle mükellef memurlar tarafından murakabeye tabidir. Gemilerin kaptanları veya reisleri sari ve salgın hastalıkların zuhuruna mani olmak üzere gerek gemilerde ve gerekse mürettebata tatbikına bu makamlarca lüzum gösterilecek tedbirlere riayetle mükelleftir.

Madde 146 – Demiryolu, tramvay, otobüs ve omnibüs gibi umumi nakil vasıtaları vagon ve arabalarında sari va salgın hastalıkların intikal ve sirayetine mani olmak üzere tatbikına sıhhi memurlarca lüzum gösterilecek tedbirlerin ifasına, bu nakil vasıtaları idareleri mecburdurlar. Şahıslara ait ve fakat umumi nakil işlerinde kullanılan vasıtalar sahipleri dahi aynı mecburiyete tabidirler.

Madde 147 – Sari ve salgın hastalıklara müptela şahıslar ancak sıhhat memurlarının müsaadesi ile ve bu husustaki kaidelere riayet etmek şartı ile umumi nakil vasıtaları ile naklolunabilir. Müsaadesiz umumi nakil vasıtaları ile sari hastalık musaplarının nakli memnudur.

Madde 148 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince görülecek lüzum üzerine sari ve salgın hastalıkların zuhur ettiği mahallerden gelen yolcu ve eşyanın muayenesi için şimendifer istasyonlarında muayene mevkileri tesis olunur.

Madde 149 – Şimendifer idarelerince büyük demiryolu istasyonlarında ve yolcu katarlarında kaza ve müstacel hastalık vakalarında istimal edilecek levazım ve mevaddı tıbbiyenin hazır bulundurulması mecburidir.

Madde 150 – Gemi süvarileri ve çarkçı ve dümencileri, demiryolu makinistleri, otomobil ve otobüs şoförleri veya lüzum görülecek sair vesaiti nakliye müstahdeminin hizmete duhulden evvel bedeni, akli, ruhi ve basari, üzni muayenelerinin icrasına mütaallik olmak üzere hususi hükümler vazedilecek ve bu muayenelere tabi olmadan hiç bir şahıs bu gibi hizmetlere kabul edilmeyecektir. Bu muayeneler resmi sıhhat müesseseleri tarafından meccanen yapılır.

ALTINCI BAP

Çocuk hıfzıssıhhası

BİRİNCİ FASIL

Çocukluk ve gençlik koruması

Madde 151 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti küçük çocuk hıfzıssıhhası ve bunlarda görülen vefiyatın azaltılması için lazım gelen müesseseler açarak idare eder ve çocuk hıfzıssıhhası faydalarının halk arasında intişar ve tatbikını teshil edecek tedbirleri ittihaz eyler.

Madde 152 – (...) ⁽¹⁾ çocuk düşürmeğe vasıta olup Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tayin olunacak alat ve levazımın ithal ve satışı memnudur. Bunların tababette müstamel envayı Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin tayin edeceği şartlar dairesinde ithal edilir ve eczanelerde reçete ile satılır.

Madde 153 – Devletin resmi müesseselerinde doğum yardımı meccanidir. Sıhhi ahvali daha fazla kalmayı istilzam etmeyen vakayide lohusaların doğumdan sonra müesseselerde bir hafta alıkonulması mecburidir.

Madde 154 – Hükümet ve belediye tabipleri ve ebeleri fakir kadınların doğurmasından meccanen yardıma mecburdurlar.

Madde 155 – Kendisi ve çocuğunun sıhhati için bir zarar husule getirmeyeceği bir tabip tarafından tahriren tasdik edilmedikçe kadınların doğumlarından mukaddem üç hafta ve doğurmasını mütaakip yine üç hafta zarfında fabrika, imalathane ve umumi ve hususi müesseselerde çalışması ve çalıştırılması memnudur.

Madde 156 – (Mülga: 1/4/1965 - 557/8 md.)

Madde 157 – Sütinelik edecek kadınlar kendi çocuklarının yedi aylıktan fazla olduğuna dair resmi vesikalar ibraz etmedikleri ve kafi emzirme kabiliyeti mevcut olmadığı takdirde sütinelik etmelerine müsaade

edilmez. Süt annenin çocuğu yedi aylıktan küçük olduğu halde bunun başka kadın tarafından emzirildiği ispat olunmak lazımdır. Bu vesikalar süt annelerin 125 inci maddede gösterilen muayenesi esnasında talep edilir.

Madde 158 – Yedi yaşından aşağı olan metruk, öksüz veya babası ve anası hayatta çocukları gerek para ile ve gerek parasız kabul ederek bakan resmi ve hususi bütün müesseseler Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin murakabe ve teftişine bağlıdır. Bu tarzdaki müesseselerin küşadı, sahipleri tarafından Vekaletle ihbar olunur.

Madde 159 – Nezdine yedi yaşından aşağı çocukları para mukabilinde bakmak üzere alan eşhasın evvela mahalli belediyesinden müsaadei mahsusa alması mecburidir. Belediye heyeti sıhhiyesince bu gibi eşhasın ikametgahı ve sair şartları muvafık görüldüğü tasdik edilmeden bu müsaade ita edilmez. Bu gibi eşhasın ikametgahları da 158 inci maddede bahsedilen teftiş tabidir.

Madde 160 – Kabul ettikleri çocukların sıhhat ve hayatlarını muhafaza için lazım gelen vasıtalar noksan olur veya çocukların sıhhat ve hayatını duşarı tehlike eden mahzurlar mevcut bulunursa 158 ve 159 uncu maddelerde zikredilen müesseseler ve şahıslar, sıhhat memurlarının tahriri ihtarlariyle bu noksanlar ve mahzurları izaleye mecburdurlar. Bu ihtarları on beş gün zarfında icra ettirmeyenlerin çocukları nezdlerinde bulundurmalarına müsaade edilmez ve müesseseleri kapatılır.

(1) Bu maddenin başındaki "ilkaha mani veya"ibaresi 1/4/1965 tarih ve 557 sayılı Kanunun 8 inci maddesiyle kaldırılmış olduğundan metinden çıkarılmıştır.

Madde 161 – Metruk çocukları altı yaşını ikmal edinceye kadar mahalli belediyeleri, belediye olmayan yerlerde köy heyeti ihtiyariyeleri himayeye mecburdurlar. Hususi müesseseleri olmayan yerlerde belediyeler bu çocukları icap ederse bir ücret mukabilinde bakılmak ve büyütölmek üzere aileler nezdine verirler. Altı yaşından sonra bu çocukların himayesi ve tahsil ettirilmesi Maarif Vekaletince deruhde olunur.

Madde 162 – Nüfusu on binden fazla olan mahallerde belediyeler bir "Süt çocuğu muayene ve müşavere evi" tesis ederler. Bu müesseselerin vasıf ve şartları ve vazifeleri Sıhhat Vekaletince tayin olunur. Nüfusu kırk binden fazla olan mahallerde bunlara merbut olmak üzere bir "Süt damlası"tesis edilir. Nüfusu yüz binden fazla olan mahallerde bu müesseseler ihtiyaca göre tezyit olunur.

Madde 163 – Bilümum mekteplerin bina ve sıhhi şartları ve sari salgın hastalıklardan vikayeleri hususları Sıhhat ve içtimai Muavenet Vekaletinin murakabesi altındadır. Yalnız talebenin şahıslarına ait sıhhi murakabe bu mekteplerin tabi oldukları makamlar, cemiyetler veya şahıslar tarafından ifa edilir.

Madde 164 – Alelümum mekteplerde muayyen fasıllarla talebenin beden, ruh ve göz ve kulaklarına ait muayeneler mekteplerin hususi tabipleri tarafından icra ve her talebeye mahsus ayrı kayıt varakalarına tesbit olunur.

Madde 165 – On yaşından aşağı çocuğun babası, anası veya öksüz olanlarda sair hısımları tarafından hayat ve sıhhatı ve ahlakını tehlikeye maruz bırakacak fena muameleye, teşviklere veya cebre duşar olduğu takdirde bunların belediye veya Devlet müesseselerine kabul edilmek üzere nezdinde bulunduğu kimselerden ayrılması caizdir.

Madde 166 – On iki yaşından aşağı çocukların yanlarında ebeveyni veya velileri olduğu halde dahi meyhanelere girmesi ve on sekiz yaşından aşağı gençlere her nevi ispirotolu içki verilmesi veya satılması memnudur.

Madde 167 – On iki yaşından aşağı çocukların, sinema ve tiyatro ve dans salonu ve bar gibi mahallere getirilmesi ve kabul edilmesi memnudur. Altı yaşından yukarı olanların gündüzün terbiyevi veya hususi mahiyette olan sinema veya tiyatrolara getirilmesine müsaade olunabilir.

Madde 168 – Her şehir ve kasaba belediyeleri o şehir ve kasabanın vüs'at ve nüfusunun adedine göre icap eden büyüklükte küçük çocukların temiz hava almasına mahsus bir veya mütaaddit bahçeler ve spor meydanları vücade getirmeğe mecburdurlar.

Madde 169 – Kız liselerinde ve orta tahsilli kız mekteplerinde mektep idarelerince munasip görölecek sınıflarda talebeye fenni çocuk bakımı usulleri nazari ve ameli surette öğretilmek üzere haftada laakal bir saatlik mahsus bir ders küşat olunur.

İKİNCİ FASIL

Süt hakkında

Madde 170 ila 172 - (Mülga: 24/6/1995 - KHK - 560/21 md.; Aynen kabul : 27/5/2004-5179/37 md.)

YEDİNCİ BAP

İşçiler hıfzıssıhhası

Madde 173 – On iki yaşından aşağı bütün çocukların fabrika ve imalathane gibi her türlü sanat müesseseleriyle maden işlerinde amele ve çırak olarak istihdamı memnudur.

On iki yaş ile on altı arasında bulunan kız ve erkek çocuklar günde azami sekiz saatten fazla çalıştırılmaz.

Madde 174 – On iki yaş ile on altı yaş arasında bulunan çocukların saat yirmiden sonra gece çalışmaları memnudur.

Madde 175 – Bütün amele için gece hizmetleriyle yer altında icrazı lazımgelen işler 24 saatte sekiz saatten fazla devam edemez.

Madde 176 – Mahalli belediyelerince bar, kabare, dans salonları, kahve, gazino ve hamamlarda on sekiz yaşından aşağı çocukların istihdamı menolunur.

Madde 177 – Gebe kadınlar doğumlarından evvel üç ay zarfında çocuğunun ve kendisinin sıhhatine zarar veren ağır hizmetlerde kullanılamaz. Doğurduktan sonra 155 inci maddede tayin edilen muayyen müddet istirahatını mütakıp işe başlayan emzikli kadınlara ilk altı ay zarfında çocuğunu emzirmek üzere mesai zamanlarında yarımşar saatlik iki fasıla verilir.

Madde 178 – Her nevi sanat müesseseleri ve maden ocakları ve inşaat yerleri dahilinde veya yakınında ispirotlu meşrubat satışı veya umumi evler açılması memnudur.

Madde 179 – Aşağıdaki mevaddı ihtiva eylemek üzere işçilerin sıhhatini korumak için İktisat ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletleri tarafından müşteken bir nizamname yapılır.

1 - İş mahallerinin ve bunlara ait ikametgah ve saire gibi müştemilatın haiz olması lazımgelen sıhhi vasıf ve şartlar.

2 - İş mahallerinde kullanılan alat ve edevat, makineler ve iptidai maddeler yüzünden zuhuru melhuz kaza, sari veya mesleki hastalıkların zuhuruna mani tedabir ve vesait.

Kadınlarla 12 den 16 yaşına kadar çocukların istihdamı memnu olan sıhhate mugayir ve muhataralı işlerin neden ibaret olduğu iş kanununda tasrih edilecektir.

Madde 180 – Devamlı olarak en az elli işçi çalıştıran bütün iş sahipleri, işçilerinin sıhhi ahvaline bakmak üzere, bir veya mütaadit tabibin sıhhi murakabesini temine ve hastalarını tedaviye mecburdur. Büyük müessesatta veya kaza ihtimali çok olan işlerde tabip daimi olarak iş mahallerinde yahut civarında bulunur. Hastanesi olmayan mahallerde veya şehirler ve kasabalar haricinde bulunan yerlerdeki iş müesseseleri bir hasta odası ve ilk yardım vasıtalarını ihzar ederler. Yüzden beş yüze kadar daimi amelesi olan müesseseler bir revir mahalli ve beş yüzden yukarı amelesi olanlar yüz kişiye bir yatak hesabıyla hastane açmağa mecburdurlar.

SEKİZİNCİ BAP ⁽¹⁾

Yenilecek ve içilecek şeyler ile kullanılacak bazı maddeler

Madde 181 – (...) ⁽²⁾ umumi sıhhate taalük edip (183) ncü maddede envai zikredilen eşya ve levazım, Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin teftiş ve murakabesine tabidir. Belediye teşekkül etmiş olan mahallerde bu murakabe vekaletinin bu kanun dairesinde istar edeceği nizamnamelerle talimatlara tevfikan belediye tarafından ve belediyelerin bulunmadığı yerlerde vekalet sıhhi teşkilatına mensup memurlar tarafından icra edilir. ⁽³⁾

(Ek fıkra: 22/9/1983 - 2890/1 md.) Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı belediyelerin bu teftiş ve murakabe hizmetlerini sürekli kontrol edebileceği gibi, lüzum gördüğü yerlerde veya lüzum görülen işlerde doğrudan doğruya teftiş ve murakabe etmek üzere memur görevlendirir. Gerektiğinde (...) ⁽²⁾183 üncü maddede sayılan eşya ve levazımın bakanlıkça tespit edilecek laboratuvarlarda tetkikini sağlar.

(Ek fıkra: 22/8/1983-2890/1 md; Mülga : 27/5/2004-5179/37 md.)

Madde 182 – (Mülga : 27/5/2004-5179/37 md.)

Madde 183 – Umumun istimaline mahsus olupta murakabeye tabi olan eşya ve levazım aşağıda sayılanlardan ibarettir:

1 - (Mülga : 27/5/2004-5179/37 md.)

2 - Cilt, saç, tırnakların temizlenmesi, boyanması ve güzelleştirilmesi için kullanılan maddeler ve bütün sabunlar.

3 - Oyuncaklar, duvar kağıtları, mumlar ve sun'i nebatat.

(1) Bu Bap'ın 24/6/1995 tarihli ve 560 sayılı KHK'ye aykırı hükümleri, söz konusu KHK'nin 21 inci maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. Bu KHK 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Kanun ile değiştirilerek kabul edilmiş, ancak gerek Meclis Tutanaklarında gerekse Kanun metninde bu hüküm yer almamıştır.

(2) Bu maddenin; birinci fıkrasında yer alan, "Bütün gıda maddeleriyle" ibaresi ile ikinci fıkrasında yer alan "gıda maddeleri ile" ibaresi, 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Kanunun 37 inci maddesiyle madde metninden çıkarılmıştır.

(3) Bu fıkroda geçen (182) rakamı 26/3/1941 tarih ve 3987 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle (183) olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

4 - (Mülga : 27/5/2004-5179/37 md.)

5 - Umumun istimaline mahsus ve yukarıda zikredilen maddelere benzer mahiyette olup İcra Vekilleri Heyetince tayin ve ilan edilecek maddeler.

Madde 184 – (Mülga : 27/5/2004-5179/37 md.)

Madde 185 – 183 üncü maddede zikredilen eşya ve levazımı bunların gerek evsaf ve terkibi ve gerekse nezafetsizliği dolayısıyla kullananların sıhhatini az veya çok ihlal edecek surette muhafaza veya sevk etmek veya bu nevi eşya ve levazımı satmak üzere nezdinde bulundurmamak, satılığa çıkarmak veya satmak ve yahut gıda maddelerine ait olduğu herkesçe malûm ve üzerinde buna dair alamet mevcut bulunan kaplar derununa muzır ve zehirli maddeler koyarak satılığa çıkarmak memnudur. ⁽¹⁾

Madde 186 – Halkı aldatmak üzere gıda maddelerini ve 183 üncü maddenin ikinci fıkrasında mezkûr eşyayı taklit veya tağşiş etmek veya mahlûtluğunu ve bunun nisbetini bildirmeyerek taklit veyahut mağşuş gıda maddelerini satmak üzere nezdinde bulundurmamak, satılığa çıkarmak ve satmak memnudur. ⁽¹⁾

Madde 187 – Gıda maddelerini yanlış unvan ve vasıflarla veya halkın aldan masını mucip olabilecek alametlerle ticarete çıkarmak, satmak üzere nezdinde bulundurmamak ve satmak memnudur. ⁽¹⁾

Madde 188-193– (Mülga: 27/5/2004-5179/37 md.)

Madde 194 – Sokaklarda, pazar yerlerinde seyyar olarak gıda maddeleri ve 183 üncü maddede zikredilen eşya ve levazımı satanların sattıkları eşya dahi teftişe tabi olup bunlardan lüzumuna göre nümune alınabilir.

Madde 195 – (Değişik: 27/5/2004-5179/32 md.)

Seyyar esnaf, alakadar memurların teftişlerini ve numune almalarını kolaylaştırmaya ve kendilerine istedikleri izahatı vermeye mecburdurlar.

Madde 196 – Teftiş yapan memurların vakı teftişlerine ait olmak üzere merbut oldukları makamlara tevdi edilecekleri raporlarla kanuna muhalif hallerin ihbarı müstesna olmak üzere teftişleri esasında muttali oldukları malûmatı ve bazı gıda maddelerinin ihzar tarzlarına dair sanat esrarını ifşa eylemeleri memnudur.

(1) Bu hükmün uygulanmasında ek 3 üncü maddeye bakınız.

Madde 197 – Bu kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren beş sene zarfında her mahallin belediyesi o yerin ihtiyacına muvafık vüs'atte Dahiliye ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletlerince ve şeraiti ile beraber yapılacak bir nizamnamenin göstereceği tiplerden birisini kabul ederek bir mezbaha inşa ettirecek veya mevcut olanı bu esasa göre islah eyleyecektir.

Madde 198 – (Mülga: 27/5/2004-5179/37 md.)

Madde 199 – (...) ⁽¹⁾ bu kanunda zikredilen kullanılacak eşya ve levazımın ayrı ayrı hususi vasıflarını ve bunların ne gibi ahvalde bozulmuş, taklit veya tağşiş edilmiş addedilebileceğini ve tahlil için alınacak nümune miktarını gösterir bir nizamname Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tanzim olunacaktır.

DOKUZUNCU BAP

Maden suları ve kaplıcalar

Madde 200 – Türkiye Cumhuriyeti arazisi dahilinde bulunan her nevi maden suları ile kaplıcaların işletmek için hususi hükümlerine tevfikan alınması lazım gelen müsaade ile beraber bu suların şifalı hassalarının Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından tasdik edilmiş olması lazımdır. Bu vekaletçe şifalı hassaları veya tesisatının fenne muvafık olduğu tasdik edilmeyen maden suları bu nam ve unvan ile ticarete çıkarılmayacağı gibi kaplıcalara da tedavi maksadiyle eşhas kabul edilemez.

Madde 201 – İçmeğe mahsus maden suları ile yıkanmağa mahsus her nevi sıcak, soğuk kaplıcaların işletilmesinden evvel sahipleri veyahut bir şirket namına ise o şirketin idare meclisi reisi tarafından bir istida ile Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine müracaat edilir. Bu istidaya suyun işletilmesi için vekaleti aidesinden istihsal edilmiş olan ruhsatname sureti ve mütehasıs bir mühendis tarafından yapılan menbain nısıf kutru asgari beş yüz metrelik bir daire dahilindeki etraf ve civarının 1/200 mikyasında bir haritasiyle beraber suyun hikemi vasıflarını ve miktarını ve ne suretle bendedildiğini, mevcut veya mutasavver tesisatın şekil ve vasıflarını gösterir bir beyanname ve bir de tahlil raporu leffolunur. Vekaletçe lüzum görüldüğü takdirde mahsus memurlar vasıtasıyla sudan nümune alınıp Devletmüessesatında suyun tahlili tekrar icra ettirilir. Bu husustaki masarif istida sahibine aittir. Hali hazırda mevcut ve işletilmekte olan maden suları ve kaplıcalar da bu mecburiyete tabidirler. Bunların sahip veya müstecirlere kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren bir sene zarfında bu maddede zikredilen vesikaları Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine tevdi ederler.

Madde 202 – Maden suları ve kaplıcalar sıhhi noktai nazardan Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin murakabesi altında olup bunlar her zaman teftişe tabidirler. Bu sanayi sahip veya müstecirleri bu hususta her türlü kolaylığı göstermeğe mecburdurlar.

(1) Bu arada yer alan, "Her gıda maddesi ile" ibaresi, 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Kanunun 37 nci maddesiyle madde metninden çıkarılmıştır.

Madde 203 – İçilmeğe mahsus olarak hususi kablur derununda ticarete çıkarılan maden suları derununa her nevi kimyevi maddeler veya suyun terkibine yabancı gazlar ilavesi memnudur. Maden suları derununda mevcut bazı gazların çoğaltılması için aynı cinsten sun'i gaz ilave etmek caiz isede bunun evvelce Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine ihbar edilmesi ve suyu havi kablur üzerine sun'i gaz ilave edildiğinin aşikar surette yazılması lazımdır.

Madde 204 – Şifalı hassaları kabul edilmiş olan maden suları ve kaplıcaların etrafında bir himaye mıntakası tesisini sahip veya müstecirleri talep edebilirler. Bunun için bir istida ve esbabı mucibe ve laakal üç senedenberi tedavi maksadiyle gelen kimselerin adedini bildiren bir beyanname ile Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine müracaat olunur. İstida üzerine Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve İktisat Vekaletleri müştereken talebi tetkik ettikten başka mahallinde tefahhus ettirerek suyun umumun menfaatına yarayıp yaramadığını tesbit ve himaye mıntakasının hududu tayin olunur. Bu himaye mıntakası dahilinde her nevi yer altı toprak ameliyatı ve sondaj icrası memnudur.

Madde 205 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tesisatın vüs'atine ve müracaat eden hastaların miktarına göre havassı şifaiyeyi haiz içme ve kaplıca mahallerinde fenni hususattan da mes'ul olmak üzere Vekaletçe ihtisası tasdikli bir tabibin istihdamını sahip veya müstecir veyahut heyeti idaresinden talep edebilir. Bu takdirde görülecek lüzum üzerine daimi veya tedavi mevsimine munhasır olmak üzere ihtiyaca göre bir veya bir kaç tabip tayini mecburidir.

Madde 206 – Ecnebi memleketlerinden gelecek maden suları için evvelemerde Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaletinden memlekete ithal için müsaade alınır. Vekaletçe ithaline müsaade edilmeyen maden sularının gümrüklerce geçirilmesine müsaade edilmez.

Madde 207 – Gerek dahilde imal ve gerekse hariçten ithal olunan bütün suni maden suları ile gazlı sular üzerinde, suni olduğuna dair alıcının görebileceği tarzda yazılmış bir etiketin bulunması mecburidir. Bu nevi suni maden sularına malik olmadıkları şifalı hassalar atıf ve isnat edilmek suretiyle her çeşit reklam icrası memnudur.

Madde 208 – Hududu dahilinde veya yakınında havassı şifaiyesi ve umumun istifadesine yaradığı ait olduğu dairelerce kabul ve tasdik edilen bir veya mütaaddit madeni menbalar veya kaplıcalar bulunan şehir ve kasabalar belediyelerinin talebi üzerine Sıhhat ve İctimai Muavenet ve Dahiliye ve İktisat Vekaletlerince yapılacak tetkikat neticesinde o şehir ve kasaba içme veya kaplıca mahalli olarak ilan olunur.

Madde 209 – (Mülga:1/7/1948 - 5237/51 md. Bkz: TBMM. nin 4/5/1956 tarih ve 1964 sayılı Tefsir Kararı.)

Madde 210 – 209 uncu maddedeki resim, içme veya kaplıca mahalli olarak ilan edilen şehir ve kasabada mütemekkin olmayıp mevsiminde buralarda gelenlerden cibayet edilir. Harb malülleri ve mecruhları ve hükümetçe meccanen tedavisine lüzum görülen hastalar ve fakırlığı musaddak olanlar bu resimden muafırlar.

ONUNCU BAP

Mezarlıklar, ölülerin defni, mezardan çıkarılması ve nakli

BİRİNCİ FASIL

Mezarlıklar ve ölülerin defni

Madde 211 – Mezarlık ittihaz olunan yerlerden başka yerlere ölü defni memnudur. Fevkalade hallerde ve sıhhi mahzur mevcut olmadığı takdirde İcra Vekilleri Heyeti kararıyla muayyen ve malüm mezarlıklar haricinde ölü defnine müsaade edilir.

Madde 212 – Her şehir ve kasaba belediyesi şehir ve kasabanın haricinde ve meskenlerden کافی miktar uzakta olmak üzere şehir ve kasabanın nüfusuna ve senelik vefiyatı umumiyesine nisbetle lazım gelen bir veya müteaddit mezarlık mahalli tesisine mecburdur. Mezarlık olmak üzere intihap edilecek mahallerin toprağı, vasıfları ve civarındaki meskenler veya su menbaları için sıhhi bir mahzur bulunup bulunmadığı ve mesahai sathiyesinin kifayeti sıhhiye memurlarınca tayin olunur. Bu mezarlıkların tanzim ve iyi bir halde muhafazası mahalli belediyelerine aittir. Mezarlıkların etrafı behemehal duvarlarla tahdit edilir.

Madde 213 – Köyler için tesis edilecek mezarlık mahalleri bu köylerin merbut olduğu kaza kaymakamlarınca Hükümet tabiplerinin mutalaası alınarak tayin olunur. Mütaaddit ve yekdiğerine mücavir köyler için bir mezarlık mahalli tesis olunabilir. Köy mezarlıklarının iyi halde muhafazaları ihtiyar heyetlerine aittir.

Madde 214 – Fenni şartları ve vasıfları haiz olmayan ve sıhhi mahzurları görülen mevcut mezarlıklar hali üzerine terk olunarak yeni mezarlıklar ihdas ve tesis edilir.

Madde 215 – Bu kanunun tarifi dahilinde defin ruhsatıyesi alınmadıkça ve ibraz olunmadıkça hiç bir cenazenin defni caiz değildir. Ruhsatnameler mevtanın hüviyetini, adresini, bilindiğı halde vefatın sebebini muhtevi olacak ve defnine ruhsat verildiğı sarahatla kaydedilecektir.

Madde 216 – Belediye tabipleri olan yerlerde defin ruhsatıyeleri bu tabipler tarafından, bulunmadığı takdirde Hükümet tabipleri tarafından mevtanın muayenesinden sonra verilir. Ölümüne sebep olan hastalık esnasında tedavi eden tabibin verdiğı ruhsatname resmi tabipler tarafından tasdik edilmek şartıyla muteberdir.

Madde 217 – Hükümet veya belediye tabipleri icabı halinde esbabı vefatı tayine medar olmak üzere tabibi müdavinin raporunu talep edebilirler. Tabibi müdaviler talep vukuunda bu raporu vermeğe mecburdurlar.

Madde 218 – Bütün hasta ve sair sıhhi müesseselerde ölenlere ait defin ruhsatıyeleri o müessesenin müdür ve baştabibi tarafından verilir ve usulü dairesinde resmi tabipler tarafından tasdik edilir. Kendine ait hususi mezarlığı olan müesseselerdeki ölülerin ismi ve hüviyeti sebebi vefatiyle birlikte yirmidört saat zarfında belediye dairesine bildirilir.

Madde 219 – Tabip bulunmayan yerlerde ölülerin muayeneleri küçük sıhhat memurları veya bu iş için yetiştirilmiş veya tazviz edilmiş memurin tarafından icra ve ruhsatnameleri verilir. Bunların bulunmadığı yerlerde defin ruhsatıyesi ya jandarma karakol kumandanları veya köy muhtarları tarafından ita olunur. Her

şehir, kasaba veya köyde ölü muayenesi yapacak ve defin ruhsatını verecek olanlar en büyük mülkiye memuru tarafından tayin ve ilan olunur.

Madde 220 – Her belediye ve belediye olmayan yerlerde defin ruhsatı verenler nezdinde vefiyatın kayıt ve zaptına mahsus bir defter bulundurulacak ve bu deftere meyitin ismi, adresi, tarihi vefatı, malüm ise mevdi intaç eden hastalık ve defin ruhsatı verenin ismi kaydedilecektir. Bu malumat her ay nihayetinde toplanarak öbür ayın on beşine kadar en yakın Hükümet tabibi ve sıhhiye müdiriyetine bildirilir ve sıhhat daireleri tarafından da mahalli nüfus idarelerine ihbar olunur.

Madde 221 – Ölü muayene edenler veya defin ruhsatnamesi verenler vefat sebebinin kazaen veya bir sari hastalık neticesi olduğuna dair şüphe veya kanaat hasıl ettikleri takdirde ait olduğu makamı haberdar etmeden defin ruhsatı veremezler. Tabip olmayan yerlerde sari hastalık şüphesiyle vefat edenler için defin ruhsatı verilip hadiseden akabinde makamı aidesine malumat verilir.

Madde 222 – Her şehir ve kasabada cenazelerin bulunduğu mahalden mezarlığa kadar ne suretle nakledilecekleri hakkında mahalli sıhhiye memurlarının mutalaası alınmak şartıyla belediyelerce bir talimatname çıkarılır. Cenazelerin kolayca ve usulü dairesinde nakline nezaret ve bu bapta lazım gelen vasıtaların ihzarına belediyeler mecburdurlar. Umumi nakil vesaitinin cenaze nakline veya cenaze nakline mahsus vasıtaların sair hususlara tahsisi memnudur.

Madde 223 – Mezarlıklarda her mezara bir ölü defn olunur ve mezarlıkların mebni olduğu arazinin tabiatına nazaran tayin olunacak zaman mürur etmeden aynı mahalde ikinci bir ölünün defnine ruhsat verilmaz. Bu müddet beş seneden aşağı olmaz. Mezarlıkların vüs'ati müsait olan mahallerde münasip bir mahal ayrılarak isteyenlere aile mezarlığı olarak satılması caizdir.

Madde 224 – Ölülerin yakılması için fenni usulü dairesinde fırınlar yaptırmak isteyen belediyeler evvel emirde bu hususta Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine müracaat ederek hazırlattıkları projeleri tasdik ettirip müsaade aldıktan sonra tesisata başlayabilirler.

Madde 225 – Bir cesedi ihrak fırınlarında yaktırmak için aşağıda yazılı vesikaların vücudu lazımdır:

1 - Ölünün hastalığı esnasında tedavisiyle meşgul olmadığı malüm ve sabit olan resmi bir tabip tarafından verilmiş olup vefatın her hangi gayritabii bir sebepten mütevellit olmadığını bildiren bir rapor ve defin ruhsatı.

2 - Cesedinin yakılmasını arzu ettiğini mübeyyin olup mevtanın hayatta iken yazdığı vesika veya bu hususta şifahen arzu izhar ettiğini işitenlerden laakal üç zatın tahriri şehadet ve tasdikleri.

3 - Müteveffanın ölümünü mucip olan sebebin herhangi cinai bir filden münbais olduğuna dair hiç bir şüphe mevcut olmadığını bildiren ve mahalli polis idaresi tarafından verilen vesika.

İşbu vesikalar ihraktan laakal yirmi dört saat evvel mahalli belediyesine ibraz olunarak alelülul vefat defteri mahsusuna işaret edildikten sonra ihrak müsaadesi verilir. Defnedilen ölülerin defninden sonra ihrak için kabirden çıkarılmalarına müsaade edilmez.

Madde 226 – İhrak neticesi cesetten hasıl olan bakaya hususi kablar derununda mezarlık dahilinde bir dairei mahsusada hıfzedilir.

İKİNCİ FASIL

Ölülerin çıkarılması ve nakli

Madde 227 – Cesetlerin tamamıyla tahallül ve tefessühünden evvel mezarlar açılarak ölülerin çıkarılması için behemehal mahalli belediyesinin müsaadesi alınmak lazımdır. Bu hususta sıhhat memurlarının mutalaası alınmalıdır. Adli otopsiler bu hükümden müstesnadır. Yalnız mahalli belediyesine keyfiyet bildirilir.

Madde 228 – Bir ölünün gerek defninden evvel ve gerek defninden sonra bir kasabadan diğerine nakli için vefat veya defin mahalli olan şehir veya kasaba belediyesinin vesikası istihsal olunur. Bu vesikanın alınması için ölü henüz defnedilmemiş ise defnine ruhsat verildiğini mübeyyin vesikanın ibrazı lazım gelir. Defnedilmiş ölüler için evvelce vefiyat hakkındaki defteri mahsusuna işaret edilmiş olan kayıtların bir sureti çıkarılır ve bundan başka da her iki halde vefatın sebebi nakli halinde sıhhi bir mahzur tevellüt etmiyeceğine dair tabibin tasdiki iktiza eder.

Madde 229 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Kolera, veba, çiçek, şarbon, cüzam ve ruam hastalıklarından vefat edenlerin nakli memnu olduğu gibi kolera, veba, çiçek veya lekeli humma hastalıklarından vefat etmiş olanların bir sene geçmedikçe mezardan çıkarılarak başka bir mahalle nakilleri de memnudur.

Madde 230 – Bir şehir ve kasabadan diğerine nakledilecek ölülerin Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaletince tertip edilerek belediyelere tebliğ olunacak talimatnamede mündemiç fenni usuller dahilinde tabutlanması lazımdır. Bu tarzda tabutlanmayan ölülerin nakline mümanaat edilir.

Madde 231 – Şimendiferlerle nakledilecek ölüler 228 inci maddede gösterildiği surette müsaade alındıktan ve ölünün tabutlanmasının usulü fenniyesi veçhile yapıldığı tevsik olunduktan sonra şimendifer idaresine teslim ve ancak seyri seri ile naklolunur. Hava tarikiyle sevkedilecek ölüler için aynı surette muamele olunur.

Madde 232 – Uzun müddet devam edecek nakiller için veya sıcak mevsimlerde, sıhhat memurlar tarafından talep edildiği takdirde, ölülerin tahnit edilmesi mecburidir.

Madde 233 – Deniz tarikiyle yapılacak ölü nakliyatı için evvelce ait olduğu makamdan istihsal edilen vesikalar ölünün gemiye tahmilinden evvel bulunduğu limandaki Hudutlar ve Sahiller Sıhhat Umum Müdürlüğünün memuruna veyahut hudutlar ve sahiller sıhhat işlerine nezaret edenlere tasdik ettirilmelidir. Başka suretle ölülerin gemilere yükletilmesi memnudur.

Madde 234 – (Değişik: 15/6/1942 - 4255/1 md.)

Ecnebi memleketlerden getirilen ölülerin nakline müsaade edildiğini ve naklinde sıhhi mahzur bulunmadığını tevsik için mahalli idareden verilmiş ölü nakil vesikası ibraz edilmesi mecburidir.

ON BİRİNCİ BAP

Şehir ve kasabalar hıfzıssıhhası

BİRİNCİ FASIL

İçilecek ve kullanılacak sular

Madde 235 – Hususi kanuna tevfikan belediyelerce idare edilen sularla işletilmesi şirketlere bırakılan suların sıhhi hususları Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaletinin murakabesine tabidir.

Madde 236 – İçilmek ve kullanılmak için getirilecek suların fennen içilmesine müsaade edilecek evsafıta olması şarttır. Olmadığı takdirde bunların fennen icap ettiği surette temizlenmesine ve evsafının ıslahına belediyeler mecburdurlar.

Madde 237 – Şehir ve kasabalarda tevzi edilmek üzere celbedilen su menbalarının etrafında behemehal bir himaye mıntakası tesis edilmelidir. Bu mıntakaların hudutları sıhhat memurları huzuriyle ihtisas erbabı tarafından menbaın gıda havzası üzerinde tayin edilir.

Madde 238 – Himaye mıntakası olmak üzere menbalar etrafında tayin ve tahdit edilen arazi belediye mıntakası haricinde de olsa belediye tarafından Belediye İstimlak Kanununa tevfikan istimlaki mecburi olup bu arazinin mesken yapılmak, ekilmek ve sair her hangi hususlar için istimali memnudur.

Madde 239 – Suları içilmeğe ve ev işlerinde kullanılmağa mahsus hususi ve umumi kuyuların ve sarıncıların televvüs eyledikleri veya televvüse maruz buldukları takdirde bunların ıslahını takibe belediyeler mecburdurlar. Sahipleri tarafından ıslah ve televvüs tehlikesi bertaraf edilmeyen kuyular masarifi sahibinden Devlet emvali gibi tahsil edilmek üzere belediye tarafından ıslah edilir.

Madde 240 – Umuma satılan menba suları mahalli belediyesinin sıhhi murakebesi altında bulunur. Bunlara ve bütün içme suları nakliyatına ait kapların vasıfları ve bu kablara doldurma ve sevkleri tarzı belediyelerce tayin olunur. Menbaların sahipleri veya müstecirleri menbaların ve su nakledenler suların televvüsten vikayesi için gösterilecek tedbirleri tatbika mecburdur.

Madde 241 – Sularının içilmesi fennen ve sıhhat için tehlikeli olan menba, kuyu, çeşme ve saire gibi mahallere belediyece o suyun mazarratlı olduğunu gösteren ve harici tesirler ile yazıları bozulmayan levhalar asılır.

Madde 242 – Dere, nehir ve çayların ve çeşmelerin televvüsünü mucip tesisat yapılmasına veya eşhas tarafından bu tarzda telvisat ikama mümanaat olunur. Fabrika sularının fenni mahzurları tahakkuk eden yerlerde mazarratı izale edilmeden nehir ve derelere dökülmesi memnudur.

Madde 243 – Buz fabrikaları ve imalathaneleri sıhhi murakabe altında bulunur. Buz imal edilecek sular behemehal 236 ncı maddede zikredilen içme suları evsafını haiz olmalıdır.

İKİNCİ FASIL

Mecralar ve müzahrefat imhası

Madde 244 – Mahsus kanununa tevfikana belediyelerce inşa ettirilmiş ve ettirilecek lağım ve çirkef mecralarının fenni mahzuru olmadığı kabul ve tasdik edilmedikçe dere, çay, nehirlere akıtılması memnudur. Fenni usul dairesinde mecralar muhteviyatının imhası için kullanılacak sahaların meskenlerden uzak olması ve bunların istimlak edilerek başka suretle istimal edilmemesi lazımdır.

Madde 245 – Mecra inşası mümkün olmayan yerlerde yapılacak çukurların fenni vasıf ve şartları Sıhhat ve İctimai Muavenet vekaletince tayin olunur. Bu çukurların muayyen fasılalarla temizlenmesi için belediyelerce münasip ve sıhhi mahzurlardan salim tahliye ve nakil vasıtaları tedarik olunup ücret mukabilinde halka tahsis edilir. Çukurlar muhteviyatının dökülmesi için madde 244 de yazılı olduğu tarzda bir saha tahsis edilmelidir. Beşeri mevaddı gaitanın her nevi sebze ve saire zeriyatında gübre olarak istimali memnudur.

Madde 246 – Yirmi binden fazla nüfusu olan şehirlerde umumi caddelerde veya belediyelerce tayin edilecek mıntakalar içinde hayvan ahırını bulundurulması memnudur.

Madde 247 – Şehirler ve kasabalar belediye hudutları dahilinde görülen hayvan işlerinin ortadan kaldırılması ve mazarratlarının izalesi belediyeye aittir. Köyler ve köyler civarındakiler köy ihtiyar heyetlerince gömülürler.

Madde 248 – Belediyesi olan her şehir ve kasabada sokakların yıkanmak ve süpürülmek suretiyle temiz tutulması mecburidir. Toplanan süprüntüler bunların etrafa yayılmasına ve dökülmesine mani olacak vasıtalarla nakledilerek şehir ve kasabanın vaziyetine göre en münasip olarak kabul edilen şekilde imha veya ihrak edilir. Nüfusu elli binden fazla olan şehirlerde bu süprüntüden istifade edilmek üzere lazımgelen tesisat yapılır. Sokaklarda veya evler içinde süprüntü birikip kalmaması için belediyelerce tedabir itihaz olunur.

Madde 249 – Belediyelerce şehir ve kasaba dahilinde telvisata meydan vermemek üzere münasip mahallerde fenne muvafık şekilde aptes yerleri tesis ve mevcutları ıslah olunur. Belediye teşkilatı olmayan yerlerde bu mecburiyet köy ihtiyar heyetlerine aittir. Cadde ve sokaklarda ve meskenler kurbünde ve belediyelerce tayin edilecek hudutlar dahilinde açıktan defihacet etmek kati surette men edilir.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Meskenler

Madde 250 – Mahalli belediyelerin ruhsatı olmaksızın her nevi mesken ve umuma mahsus binalar inşası memnudur. Müsaadenin istihsali için binanın projesi belediyeye tevdi edilir. Bunlardan umuma mahsus binalara ait bulunanlar hakkında sıhhiye heyetinin mutalaası alındıktan ve meskenlere ait olanların Sıhhat Vekaleti tarafından tesbit edilecek, sıhhi şartlara muvafık bulunduğu ve her nevi binanınki mevzu nizamlara da uygun olduğu anlaşıldıktan sonra proje sahibine iade ve inşaata müsaade olunur. Bina sahipleri projelerin tevdiinden itibaren nihayet yirmi gün zarfında bir cevap almadıkları takdirde inşaata başlamakta muhtardır.

Madde 251 – Müsaade talep edilmeden veya teklif olunan sıhhi şartlar nazarı dikkate alınmadan inşaat yapıldığı takdirde bu inşaatın itimamına ve itimam edilmiş ise sıhhi şartları veya müsaade muamelesini ikmal etmedikçe iskanına ve istimaline mümanaat olunur.

Madde 252 – Yeni inşa edilerek sahibi oturacak veya kiraya verilecek binaların ilk defa iskanından evvel içinde oturacaklar için sıhhi ve fenni mahzurları olmadığı belediyelerce tasdik edilmeden iskan ve icari memnudur. Bu tasdik için binanın, aralarında bir sıhhat memuru da bulunduğu bir heyet tarafından tetkiki ve rapor verilmesi lazımdır.

Madde 253 – Nüfusu elli binden fazla olan şehirlerde belediyeler ikametgahların sıhhi şartlarını daima nazarı teftişte bulundurmamak üzere bir meskenler idaresi tesisine mecburdurlar. Bu idareler azami iki odayı havi evlerle daha büyük olmakla beraber kiraya verilen evleri, bekar ikametgahlarını ve pansiyonları ve ameleye tahsis edilen ev veya odaları, bodrum ve tavan aralarında bulunan ve icara verilen ikametgahları teftiş ve murakabe ederler.

Madde 254 – İnşaatı itimam edilmiş olsun veya olmasın içinde oturanların veya komşularının sıhhatine veya hayatına ehemmiyetli zarar vereceği anlaşılan meskenlerin ıslahına sahipleri mecburdurlar. Bunun için meskenler idaresi olan yerlerde bu idarelerin mevcut bulunmayan mahallerde belediyelerin sıhhat ve fen memurlarının verecekleri esbabı mucibeli raporlar belediye reislerince vilayetlerde valiye ve kazalarda kaymakamlara tevdi edilir. Vali ve kaymakamlar esbabı mucibeli raporları mahalli hıfzıssıhha meclislerine tevdi ile karar talep eyler.

Madde 255 – Hıfzıssıhha meclislerince verilen karar belediyelerce zikredilen esbabı mucibeyi kabul ve tasvip eder veya ret eyler mahiyette olsa da her iki halde bu kararlar Vilayet İdare Heyetlerinin temyizen tasdiğiyle muteber

olur.

Madde 256 – Sıhhi mahzurları görülen binaların sahipleri belediyelerin esbabı mucibeli raporlarını görmeğe salahiyettar oldukları gibi hıfzıssıhha meclisleri huzurunda beyanı mutalaa etmeğe veya vekilleri vasıtasıyla fikirlerini söyletmeğe mezundurlar. Bu husustaki müzakerattan, laakal 15 gün evvel binaların sahipleri keyfiyetten tahriren haberdar edilmelidir.

Madde 257 – Mahzurları görülen binaların hıfzıssıhha meclisleri kararı ve Vilayet İdare Heyetlerinin tasvibiyle takarrür eden tadilat, ıslahat veya tamirat icra edilmeden tamamen veya kısmen mesken olarak istimali memnudur. Etrafında bulunanların hayat ve sıhhati için tehlike iras eden binalar hakkında da aynı suretle muamele icra edilir ve bu tehlikenin vukuu yakın olduğu takdirde belediyelerce tehlikenin süratle izalesi temin ve masarifi Devlet emvali gibi sahibinden tahsil olunur.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Hanlar, oteller ve umumi mahaller

Madde 258 – Bütün oteller, hanlar ve misafirhaneler sıhhi şartları mecburi ve asgari olarak ihtiva etmeleri lazım gelen müştemilatı belediyelerce, belediye hudutları haricindeki yerlerde vilayet veya kaza sıhhat memurlarınca tayin ve murakabe edilir.

Madde 259 – Sıhhi şartları haiz olmayan ve hastalıkların intikaline vasıta olduğu görülen, otel, han ve sair misafirhaneler her türlü mahzurdan salim bir surette ıslahı sabit oluncaya kadar kapatılır.

Madde 260 – Otelcilik, hancılık edecek veya her hangi suretle olursa olsun ücretle misafir kabul edecek olanlar hususi müsaadeyi haiz olmalıdır. Bu müsaadeler belediye hudutları dahilinde belediyelerce, bu hudutlar haricinde valiler veya kaymakamlarca ita edilir. Müsaade verilmeden evvel bu mahallerin sıhhi mahzurlardan ari ve lazım gelen şartları haiz olduğu sıhhat memurlarınca da tesbit olunur.

Madde 261 – Bütün eğlence mahalleri, tiyatro, sinema, bar ve gazino ve kahve ve emsali yerler ve halkın bir arada toplanmasına mahsus sair umumi mahaller ve hamamlarda halkın sıhhatini vikaye ve selametini temin için riayeti lazım gelen tedbirler mahalli belediyelerce neşrü ilan olunur. Bu tedbirlere kısmen veya tamamen riayet edilmeyen mahallerde her türlü içtimalar men edilir.

BEŞİNCİ FASIL

Yeni tesis olunacak veya tevsi edilecek şehir ve kasabalar

Madde 262 – Nüfusu yirmi bin veya daha ziyade olan şehir ve kasabalar belediyeleri bu kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren üç sene zarfında şehir veya kasabanın tevsi ve ıslahı için bir müstakbel şekil projesi tanzim etmeğe mecburdur.

Bu proje yeniden yapılacak veya ıslah edilecek sokakların istikamet ve genişliğini, meydanların, umumi mahallerin, bahçelerin ve abidelerin yerlerini ve vaziyetlerini gösteren bir haritayı ve yapılacak tesisatın senelere taksim edilmiş olmak üzere belediye meclisinde tasdik edilmiş bir programı ihtiva etmelidir.

Madde 263 – Nüfusu yirmi binden az ve beş binden fazla olan şehir ve kasabalar belediyeleri de nüfusları her iki nüfus tahriri devresi arasında % 15 miktarında bir çoğalma gösterdikleri takdirde bu tarzda bir proje ihzarına mecbur oldukları gibi nüfusu her neye baliğ olursa olsun 228 inci maddede yazılı olduğu veçhile içme ve kaplıca mahalli olarak kabul edilen şehir ve kasabalarda bu projeyi tanzim ettirirler.

Madde 264 – (Mülga: 15/5/1959 - 7269/51 md.)

Madde 265 – Belediyelerce tanzim ettirilecek olan bu plan ve projeler icabında tetkik edilmek üzere Dahiliye ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletlerince talep edilebilir. Bu takdirde bu vekaletlerce teklif edilecek tadilatın kabulü mecburidir.

Madde 266 – Her şehir ve kasaba belediyesi bu kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren bir sene zarfında o şehir veya kasabanın ihtiyaçlarına göre bu kanunun gösterdiği sıhhi hususlara ait bu zabıta talimatnamesi tertip eder. Bu nizamname, meskenlerin ihtiva etmeleri lazım gelen asgari müştemilatı, umumi ve müşterek ikametgahlardaki ikamet şartlarını, gıda maddeleri satılan veya sair temizliğe mütalalık işlerle iştilgal edilen mahallerin, han, otel, misafirhane, eğlence mahalleriyle bütün umumi yerlerin sıhhi şartlarını ve umumiyetle şehrin sıhhat ve temizliğine taallük eden hususlara ait riayetleri lazım gelen kaideleri ihtiva eder.

Madde 267 – Belediyelerin mensup oldukları vilayetler vasıtasıyla gönderecekleri sıhhi zabıta talimatnameleri Dahiliye ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tetkik ve tasvip edilmeden mer'iyete konulamaz.

Bu talimatnamede yapılacak esasa mütaallik tadiller aynı şartlara tabidir.

ON İKİNCİ BAP

Gayrisıhhi müesseseler

Madde 268 – Civarında ikamet eden halkın sıhhat ve istirahatini ihlal eden müesseseler ve atelyeler bu kanunun neşrinden itibaren, resmi müsaade istihsal edilmeksizin açılmaz.

Madde 269 – 268 inci maddede zikredilen müesseseler ve atelyeler üç sınıfa tefrik olunur:

Birinci sınıf - Hususi meskenlerden behemehal uzak bulundurulmaları icap edenler.

İkinci sınıf - Hususi meskenlerden behemehal uzaklaştırılması icap etmemekle beraber müsaade verilmezden evvel civarında ikamet edenlerin sıhhat ve istirahatleri üzerine gerek tesisatları ve gerekse vaziyetleri itibariyle bir mazarrat yapmayacağına kanaat husulü için tetkikat yapılması iktiza eden müesseseler.

Üçüncü sınıf - Meskenlerin yanında kalabilmekle beraber yalnız sıhhi nezarete tabi tutulması icap eden müesseselerdir.

Madde 270 – Bu kanuna müteferri olmak üzere bu üç sınıf müessese ve atelyelerin bir listesi Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince İktisat Vekaletinin de mutalaası alınmak şartıyla tanzim olunur. Bu listede münderiç olmayan müessese ve atelyelerin hangi sınıftan addedileceği badehu yine aynı suretle tayin edilir.

Madde 271 – Birinci sınıf müesseselerin tesisi için ancak Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince müsaade olunur ve İktisat Vekaletine malûmat verilir. Bu hususta müsaade almak üzere müessesenin bulunduğu mahalde en büyük mülkiye memuruna bir istida ile müracaat edilir. Bu istida müessesenin nevi ne ile işğal edeceği ve sair tafsilat kaydedilmelidir. Bu müracaat evrakı mahalli sıhhatmemurlarının raporiyle Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine gönderilir. Vekaletçe icabında yaptırılacak tetkikat ve tahkikattan sonra resmi müsaade verilir.

Madde 272 – İkinci ve üçüncü sınıf müesseselerin tesisi için mahalli sıhhat memurlarının muvafık raporları üzerine mahalli en büyük mülkiye memurunca resmi müsaade verilir ve Sıhhat ve İktisat Vekaletlerine bildirilir.

Madde 273 – Birinci sınıf müesseseler ve atelyeler civarında ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tasdik edilecek mesafe dahilinde meskenler veya insanların ikametine mahsus sair mahallerin bulunması memnudur.

Madde 274 – Bu kanunun neşri tarihinde mevcut olup civarında mukim halkın sıhhat ve istirahatlerini ihlal eylediği mahalli sıhhat memurlarının raporu ve Vilayet İdare Heyetine tasvibi ile tebeyyün eden birinci sınıfa dahil müesseselerin İktisat ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletleri kararıyla nakli ve sahibinin mümanaatı halinde seddi caizdir.

Madde 275 – Birinci sınıfa dahil bulunan müessese ve atelyelerden işbu kanundan evvel tesis edilmiş olanlar başka bir mahalle naklettikleri veya faaliyetlerini altı ay müddetle tatil eyledikleri takdirde yeniden tesis edilecek müessese mahiyetinde telakki edilerek müsaade istihsalı lazım gelir.

ON ÜÇÜNCÜ BAP

Sıhhi istatistik ve coğrafya ve propaganda

Madde 276 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine ait istatistik hizmetleri aşağıda gösterilmiştir:

- 1 - Doğum, evlenme, ölüm ve ölüm sebepleri.
- 2 - Kara, deniz, hava tarikleri üzerinde yapılan sıhhi tedbirler.
- 3 - Hastane, dispanser, sanatoryumlardaki ve sair tedavi müesseselerindeki hastalar ve zaifler halinekahette bulunanlar.
- 4 - Sari ve istilai hastalıklar.
- 5 - Meslek hastaları.

6 - Memleketin sıhhi coğrafyasına ait malûmat.

7 - Sıhhi ve içtimai hizmetlere taallük edip Yüksek Sıhhat Şûrası tarafından tayin edilecek sair mesail.

Madde 277 – Devlete ait hava rasat müesseseleri Sıhhat Vekaletinin tıbbi ve sıhhi istatistik ve coğrafya tanzimi için icap eden her nevi malûmatı itaya mecburdurlar.

Madde 278 – Devlet umumi istatistik dairesi her ay nihayetinde 276 ncı maddede zikredilen hususlara mütaallik olup ittıla hasıl eylediği ihşai malûmatı Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine verir.

Madde 279 – Bilûmum hususi hastaneler, sanatoryumlar, dispanserler müdürleri Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince talep edilecek istatistikleri muayyen mühletler dahilinde vermeğe mecburdurlar.

Madde 280 – Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti sari ve salgın hastalıklardan korunma, çocuk büyütme ve sıhhi şartlar dairesinde yaşama gibi sıhhi meseleler halkı tenvir için kitap, levha, risale neşreder, sıhhi propaganda müessesatı yapar ve konferanslar verir ve her nevi sinema filimleri gösterir. Bu gibi hizmetler meccanidir. İcabi takdirinde lazım gelen vasıtaları haiz seyyar sıhhi propoganda kolları teşkil olunur.

(Ek: 22/9/1983 - 2890/2 md.) Ana sütü ile beslenmenin önem ve üstünlüğünün öğretilmesi, yaygınlaştırılması, süt çocukları ve küçük çocukları besleme yönteminin öğretilmesi konularındaki eğitim ve öğretim; halk eğitimi ve beslenme konularında uygulamalı eğitim yapan gerçek ve tüzelkişilerle birlikte, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından sağlanır. Bu eğitim, ana sütü ile beslenmenin yaygınlaştırılmasını önleyici veya çocuk besinlerini reklam edici nitelikte olamaz.

Madde 281 – Bütün mekteplerde en son ilmi müktesebata tevfikân hıfzıssıhha dersi tedrisatı mecburidir. Bu dersler mütehasıs zat tarafından tedris ve programları Maarif Vekaletiyle Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından müştereken tesbit olunur.

ON DÖRDÜNCÜ BAP

Ceza hükümleri

Madde 282 – (Değişik: 23/1/2008-5728/48 md.)

Bu Kanunda yazılı olan yasaklara aykırı hareket edenler veya zorunluluklara uymayanlara, fiilleri ayrıca suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüzelli Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Madde 283 – (Değişik: 23/1/2008-5728/49 md.)

Bu Kanunda yazılı belediye vazifelerine taallük edip 266 ncı maddede gösterilen sıhhi zabıta nizamnamesinde mezkur memnuiyetlere muhalif hareket edenlerle mecburiyetlere riayet etmeyenler, 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Kanunla değişik 16/4/1924 tarihli ve 486 sayılı Kanun mucibince cezalandırılır.

Madde 284 – 66 ve 67 inci maddelerde zikredildiği üzere sari hastalıklar hakkında tetkikatta bulunmağa salahiyyetli memurlara muhalefet eden kimseler Türk Ceza Kanununun 195 inci maddesi mucibince cezalandırılır. ⁽¹⁾

(1) 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 50 ncı maddesiyle; bu maddede yer alan “Ceza Kanununun 263 üncü” ibaresi “Türk Ceza Kanununun 195 inci” şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 285 – (Değişik: 23/1/2008-5728/51 md.)

78 inci maddede yazılı memnuiyete rağmen laboratuvarlarında kolera ve veba ve ruam kültürleri bulunduranlar elli günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır.

Madde 286 – Tathir ve tephir edilmeden satılığa çıkarılan 85 inci maddede yazılı eşyaya vaziyet ve tathirata icra ve bu hizmetten mütevellit bütün masarif sahibinden tahsil olunduktan sonra iade olunur.

Madde 287 – (Değişik: 23/1/2008-5728/52 md.)

101 inci maddede zikredilen tedbirlere muhalefet edenler veya tedaviye icabet etmeyenler, Kabahatler Kanununun 32 ncı maddesine göre cezalandırılır.

Madde 288 – (Değişik: 23/1/2008-5728/53 md.)

103 üncü maddedeki mecburiyete riayet etmeyenlere, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Madde 289 – (Değişik: 23/1/2008-5728/54 md.)

109 uncu maddedeki mecburiyete riayet etmeyen tabiplere yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Madde 290 – (Değişik: 23/1/2008-5728/55 md.)

110 uncu maddede yazılı yasaklara aykırı hareket edenler, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.

Madde 291 – (Değişik: 23/1/2008-5728/56 md.)

112 nci maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyen ve tedaviye icabet eylemeyenler, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.

Madde 292 – (Değişik: 23/1/2008-5728/57 md.)

137 nci maddede gösterilen mecburiyete riayet etmeyen gemi süvarilerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Madde 293 – 138 inci maddedeki şeraite muvafık olmayan gemilerin kaptanları , Gemi Sağlık Resmi Kanununda yer alan para cezalarının on katı idarî para cezasıyla cezalandırılır. ⁽¹⁾

Madde 294 – (Değişik: 23/1/2008-5728/58 md.)

Sihhat ve İctimai Muavenet Vekaletiyle İktisat Vekaleti tarafından 141 inci maddede gösterildiği veçhile müştereken tespit edilen nizamnamede mündemiç levazım ve saireyi bulundurmayan ve yolcuların selamet ve emniyetini temin eyleyecek tedbirlere riayet etmeyen gemi sahip veya süvarilerine dört yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu levazım ikmal edilinceye kadar gemilerin seyrüseferlerine mümanaat olunur.

(1) 24/4/2003 tarihli ve 4854 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle, 293 üncü maddede yer alan "500 numaralı Rüşumu Sıhhiye Kanununda mündemiç cezayı nakdilerin on misli alınmak suretiyle" ibaresi, "Gemi Sağlık Resmi Kanununda yer alan para cezalarının on katı idarî para cezasıyla olarak 6/5/2003 tarihinden geçerli olmak üzere değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.

Madde 295 – (Değişik: 23/1/2008-5728/59 md.)

179 uncu maddede zikredilen nizamname ile Sihhat ve İctimai Muavenet ve İktisat Vekaletlerince müştereken tespit edilen tedbirlere riayet etmeyen iş sahiplerine beş yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu yüzden şahsî veya umumi zarar hasıl olduğu takdirde ahkamı umumiye mucibince takibatı kanuniye ifa edilir.

Madde 296 – (Değişik: 23/1/2008-5728/60 md.)

185 inci maddedeki memnuiyet hilafına hareket edenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 297 – (Değişik: 23/1/2008-5728/61 md.)

186 ve 187 nci maddelerdeki fiilleri işleyenler, üç aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 298 – (Değişik: 23/1/2008-5728/62 md.)

205 inci maddedeki mecburiyete riayet edilmeyen mahaller, gerekli yükümlülükler yerine getirilinceye kadar mahallî mülkî amir tarafından faaliyetten men edilir.

Madde 299 – (Değişik: 23/1/2008-5728/63 md.)

215 inci maddede zikredilen defin ruhsatıyesini olmadan cenaze defneden mezar bekçileri veya ölü sahipleri Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.

Madde 300 – 227 inci maddede zikredilen istisna haricinde lazım gelen müsaadeyi almadan herhangi suretle olursa olsun mezarları açanlar altı aydan bir seneye kadar hapsedilir.

Madde 301 – (Değişik: 23/1/2008-5728/64 md.)

Müsaadesiz olarak bir şehir ve kasabadan diğerine ölü nakledenler Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.

Madde 302 – (Değişik: 23/1/2008-5728/65 md.)

Belediyelerce 252 nci maddeye tevfikan sıhhi mahzuru olmadığı tasdik edilmeden sahip oldukları binaları iskan ettirenler veya icara verenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ON BEŞİNCİ BAP

Umumi hükümler

Madde 303 – Bu kanunda zikredilen sıhhat memurları; Devlet, belediye ve idarei hususiye işlerinde kullanılan tabipler ve Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin lüzum göreceği ve mezuniyet vereceği hususlarda tabiplerin maiyetinde bulunan küçük sıhhat memurlarıdır.⁽¹⁾

(1) Bu hükmün uygulanmasında ek 1 inci maddeye bakınız.

Madde 304 – Bu kanunda zikredilen nizamname, talimatname ve saire kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren bir sene zarfında tertip ve ikmal olunur. Elyevm mevcut ve aynı işlere müteallik nizamname ve talimatname hükümleri bu kanun hükümlerine tearuz etmedikçe yenileri neşredilinceye kadar muteberdir.

Madde 305 – İşbu kanunda yazılı resmi vazifeleri ve muameleleri yapacak olan Hükümet ve belediye hekimleri ile küçük sıhhiye memurları veya bunların makamına kaim olacak sair memurlar bu muamelelerden dolayı hiç bir sebep ile alakadarlardan ücret alamazlar.

Madde 306 – Bu kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren 28 Haziran 1300 tarihli Ceraimi Sıhhiye Kanununun ve 1316 tarihli mamulâtı dahiliyeden olan sade yağlarının muhafazai safiyetine dair Nizamname ve 1323 tarihli Aşı Nizamnamesi ve 31 Mart 1330 tarihli Emrazı Sariye ve İstilaiye Nizamnamesi ve 25 Ağustos 1330 tarihli Tifo aşısının lüzum görülecek mahallerde tatbikının mecburi olduğuna dair kararname ve 1 Haziran 1331 tarihli Kastamonu Vilayeti ve Bolu Sancağı frengi mücadele teşkilatı sıhhiyesi hakkındaki Nizamname ve 30 Eylül 1331 tarihli Kolera Aşısının lüzum görülecek mahallerde tatbiki mecburi olduğuna dair olan İrade ve 4 Nisan 1333 tarihli Sakarinin Gümrüklerden İmrarı hakkındaki Kanun ve 5 Şubat 1137 tarihli ve 90 numaralı Frenginin Men ve Tahdidi Sirayeti hakkındaki Kanun ve 26 Şubat 1927 tarihli Emrazı Sariye ve İstilaiye Nizamnamesine ilave edilen ahkam hakkındaki kanun hükümleri mülğadır.

Madde 307 – Şubat 1331 tarihli Sıhhiye Nezareti teşkilatına ait kanunla teşkil edilmiş olan Meclisi Alii Sıhhi mülğadır. Muhtelif kanunlarla bu meclise verilmiş olan vazifeler Yüksek Sıhhat Şürası tarafından ifa kılınır.

Ek Madde 1 – (Ek: 14/11/1972 - 1627/2 md.)

Bu kanunda yazılı suçları işleyenler hakkında 303 üncü maddede yazılı kimseler tarafından düzenlenen tutanaklar aksi sabit oluncaya kadar muteberdir.

Ek Madde 2 – (Ek: 14/11/1972 - 1627/2 md.)

Bu Kanunun 69 uncu maddesi gereğince alınmış olan tedbirlerden çevre sağlığı ile ilgili olanlara uyulmaması halinde 303 üncü maddede yazılı yetkililerce 10 liradan 30 liraya kadar para cezası alınır.

Bu cezaya tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde o yer sulh ceza hakimliğine itirazda bulunulabilir. Süresinde itiraz olunmaz veya itiraz reddedilirse bu para cezaları yetkili memurlarca derhal tahsil olunur.

Bu tahsilat Muhasebei Umumiye Kanunu hükümlerine göre sağlık ocakları veya Hükümet tabipliklerinde görevlendirilecek muhasip muteberleri vasıtasıyla ve mutemet makbuzları karşılığında yapılır.

Tahsilat derhal yapılmadığı takdirde tebliğ tarihinden itibaren üç gün içinde ilgili yerlere ödeyenler hakkında ayrıca takibat yapılmaz. Bu süre içinde ödenmeyen cezalar iki kat olarak 15 gün içerisinde tahsil olunur.

Bu süre içinde de ödenmeyen cezalar üç kat olarak Amme Alacaklarının Tahsil Usulü hakkındaki 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre sağlık ocakları veya Hükümet tabipliklerince tahsil olunur.

Ek Madde 3 – (Ek: 22/9/1983 - 2890/4 md.)

Bu Kanunun 185, 186, 187 (...) ⁽¹⁾ inci maddelerinde sayılan yasaklara aykırı fiilleri sebebiyle mahküm edilenler hakkında da Türk Ceza Kanununun 402 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Bu Kanun kapsamına giren ve umumun sıhhatine (...) ⁽¹⁾ ilişkin davalara, mahkemelerce, 3005 sayılı Meşhud Suçların Muhakeme Usulü Kanununun 1 inci maddesindeki yer ve 4 üncü maddesindeki zaman kaydına bakılmaksızın suçüstü hükümlerine göre bakılır ve hükümler kesinleştikten sonra bunların birer sureti Cumhuriyet savcılıklarınca doğrudan doğruya Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına gönderilir. (1)

Madde 308 – Bu kanun neşri tarihinden itibaren altı ay sonra mer'idir.

Madde 309 – Bu kanun hükümlerinin icrasına İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

(1) Bu maddenin birinci fıkrasında yer alan “ve 188” ibaresi ile son fıkrada yer alan “,yenecek ve içilecek şeylere “ ibaresi, 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Kanunun 37 nci maddesiyle madde metninden çıkarılmıştır.

**1593 SAYILI KANUNDA EK VE DEĞİŞİKLİK YAPAN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜKTEN KALDIRDIĞI KANUN VE HÜKÜMLERİ
GÖSTERİR LİSTE**

Yürürlükten Kaldırılan Kanun veya Kanun Hükümleri	Yürürlükten Kaldırılan Mevzuatın Tarihi	Sayısı	Maddesi
<hr/>			
24/4/1930 tarih ve 1593 sayılı Kanunun:			
– 32 nci maddesi	15/6/1942	4255	2
– 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının doğumu tezyit hakkındaki hükmü ile 152 nci maddesinin başındaki "İlkaha mani veya" kelimeleri ve 156 ncı maddesi	1/4/1965	557	8
– 209 uncu maddesi	1/7/1948	5237	51/11
– 264 üncü maddesi	15/5/1959	7269	51/e
– 20 nci maddesinin birinci fıkrasının 8 numaralı bendi ile 170, 171 ve 172 nci maddeleri	24/6/1995	KHK-560	21

**1593 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
1961	–	19/5/1932
2410	–	19/4/1934
3987	–	31/3/1941
4255	–	20/6/1942
5237	1, 4, 5 ve 9 uncu maddeleri ile 51 inci maddesinin bu maddelerle ilgili hükümleri	1/1/1949
	Diğer maddeleri	1/8/1948
5305	–	21/1/1949
5882	–	22/2/1953
7269	–	25/5/1959
557	1 ve 2 inci maddeleri	10/4/1965
	Diğer Maddeleri	10/7/1965
1627	–	23/11/1972
2890	–	24/9/1983
KHK-560	–	28/6/1995
4854	–	6/5/2003
5179	3, 20, 170, 171, 172, 181,182, 183, 184, 188, 189, 190, 191, 192, 195, 198,199, 297 ve Ek Madde 3	5/6/2004
Değiştiren Kanun No.	93 sayılı Kanunun değişen maddeleri	Yürürlüğe giriş tarihi
5728	110,282,283,284,285,287,288,289,290,291,292,294,295,296,297, 298,299,301,302	8/2/2008